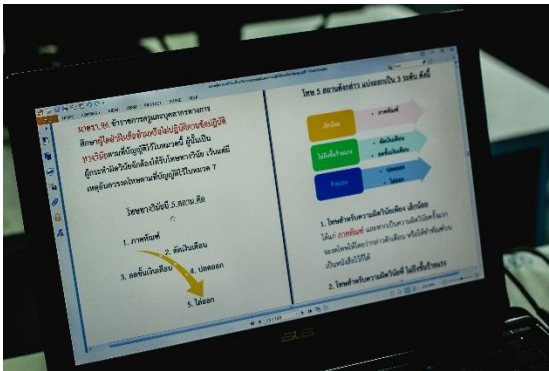

คู่มือเตรียมสอบ ครูผู้ช่วย

วิชา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ
ประพฤติกและการปฏิบัติของวิชาชีพครู

โดย

เดชพงษ์ อุ่นชาติ

คำนำ

หนังสือคู่มือเตรียมสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครูผู้ช่วย ฉบับนี้ ได้รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลไว้อย่างครอบคลุมตรงตามวัตถุประสงค์ของการสอบคัดเลือกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จึงหวังว่าคู่มือเตรียมสอบเล่มนี้ จะช่วยให้ผู้อ่าน ทำข้อสอบได้และสอบผ่าน ตามที่ได้มุ่งหวังไว้ทุกประการ

เดชพงษ์ อุ่นชาติ

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	6
วินัย	8
ความหมายของการรักษาวินัย	8
จุดมุ่งหมายของวินัย	8
วัตถุประสงค์ของวินัย	8
ลักษณะของวินัย	9
ลักษณะความผิดที่เกี่ยวข้องกับวินัยฯ	10
วินัยแบ่งออกเป็น 7 ประเภท	11
หมวด 6 วินัยและการรักษาวินัย	13
หมวด 7 การดำเนินการทางวินัย	79
การดำเนินการทางวินัย	80
สอบสวนความผิดทางวินัย	83
กฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยอำนาจการลงโทษ	84
หมวด 8 การออกจากราชการ	85

การออกจากราชการ	86
การลาออกจากราชการ	89
หมวด 9 การอุทธรณ์และการร้องทุกข์	91
การอุทธรณ์	93
การร้องทุกข์	95
กรณีได้รับการวินิจฉัย	95
คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม	96
ความหมายของคุณธรรม	97
หลักธรรมสำหรับครู	98
จริยธรรม	111
จริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพครู	112
ค่านิยม	114
ค่านิยมครู	116
ค่านิยมไทย 12 ประการ	117
มาตรฐานวิชาชีพครู	119
ข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ 2556	120

มาตรฐานวิชาชีพครู	123
จรรยาบรรณวิชาชีพครู	128
ข้อบังคับฯว่าด้วยแบบแผนฯ2550	133
สมรรถนะวิชาชีพ	146
สมรรถนะหลัก	148
สมรรถนะประจำสายงาน	151
สมรรถนะและประสบการณ์วิชาชีพฯครู	155
เอกสารอ้างอิง	172

บทนำ

เมื่อปีหลายปีก่อน ผมเห็นเพื่อนครูที่เป็นอัตรา
จ้างด้วยกันมีโอกาสได้สอบบรรจุแข่งขันบรรจุเป็นครู
ผู้ช่วย ในขณะที่ผมไม่มีโอกาสได้สอบเนื่องจาก
วิชาเอกๆ ของผมไม่เปิดสอบผมได้แต่มองตาปริบๆ
ผมคิดในใจว่าถ้าผมมีโอกาสได้สอบเมื่อไหร่จะเอาที่ 1
ให้ได้ หลังจากนั้นผมก็มุ่งมั่นอ่านหนังสืออย่างเอาเป็น
เอาตาย ก่อนนอนก็อ่าน ตื่นนอนก็อ่าน อ่านหนังสือ
หาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต ตลอดเวลา และผมยังสรุป
ที่ผมอ่านเอาไปเผยแพร่บนเว็บไซต์ส่วนตัวอีก

เกือบ 7 ปีเต็มกับการอ่านหนังสือและอยู่ใน
วงการการศึกษาผม ผมมั่นใจและผมคิดว่าถึงเวลาแล้ว
ที่ผมจะนำความรู้ที่ผมได้สั่งสมมาหลายปี จากการ
อ่านหนังสือค้นคว้าหาความรู้ มาวิเคราะห์รวบรวม
เป็น หนังสือคู่มือเตรียมสอบครูผู้ช่วย **วิชาความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับการประพฤติกและการปฏิบัติ**

ของวิชาชีพครู ซึ่งเป็นวิชาที่สำคัญอีกวิชาหนึ่งในการ
สอบบรรจุครูผู้ช่วยใน ภาค ก

ผมได้ตัดสินใจทำหนังสือออกมาในรูปแบบ
E-book เพื่อให้ทุกท่านสามารถเปิดอ่านดูได้บนมือถือ
แท็บเล็ต พีซี โน้ตบุ๊ก เพื่อให้เข้ากับยุคสมัยในปัจจุบัน
ซึ่งสามารถพกพาไปไหนด้วยก็ได้ อ่านเวลาไหน
เมื่อไหร่ก็ได้สะดวกสบาย

หนังสือคู่มือเตรียมสอบบรรจุครูผู้ช่วย ที่ผมได้
จัดทำขึ้นมา ผมมั่นใจว่าข้อมูลที่มีอยู่ในหนังสือเล่มนี้
เนื้อหาครอบคลุม ทุกท่านที่อ่านทุกหน้าทุกบรรทัด
ศึกษาให้เข้าใจจำได้ ผมเชื่อว่าทุกท่านต้องสอบติดได้
ขึ้นบัญชีอันดับต้นๆ ได้บรรจุเป็นข้าราชการครูดังที่
หวังไว้แน่นอนครับ

วินัยและการรักษาวินัย

คำว่า“วินัย”ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ 2542 หมายถึง ระเบียบแบบแผนข้อบังคับ , ข้อปฏิบัติ

“วินัย” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Discipline หมายถึง เครื่องควบคุมพฤติกรรมของคน

ความหมายของการรักษาวินัย

การรักษาวินัย หมายถึง การที่ข้าราชการ ปฏิบัติตามข้อกำหนดทางวินัย ตามที่กฎหมายบัญญัติ อย่างเคร่งครัด ระมัดระวัง ดูแลป้องกัน ไม่ฝ่าฝืนหรือ หลีกเลียง หากพบว่ามีกรกระทำผิดผู้บังคับบัญชา ต้องดำเนินการทางวินัยทันที เพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่าง แก่ผู้อื่น

จุดมุ่งหมายของวินัย

ครูเป็นบุคคลที่สำคัญมากในการพัฒนางาน
ตลอดจนถึงพัฒนาประเทศ ถ้าครูมีวินัยมีความรู้
ความสามารถ เชื่อว่าประเทศชาติจะต้องเจริญ

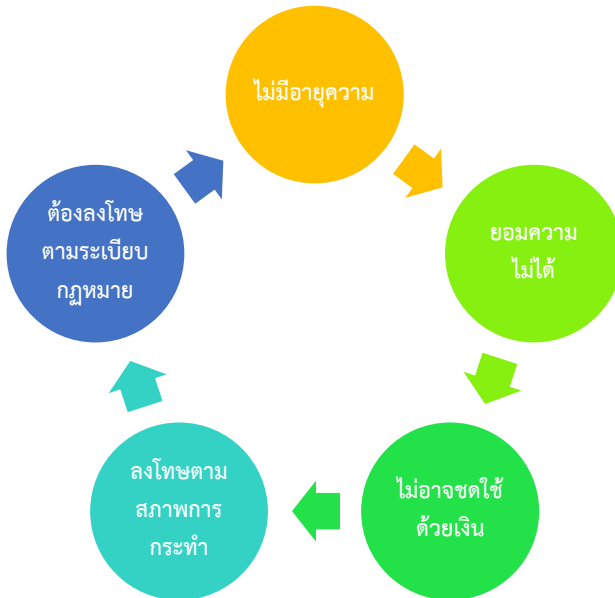
วัตถุประสงค์ของวินัย

1. เพื่อส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพของ
ข้าราชการและรักษาประโยชน์ของทางราชการ
2. และมีจุดมุ่งหมายเพื่อธำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีของ
ข้าราชการ

ลักษณะของวินัย

วินัยมีลักษณะเป็นข้อบัญญัติ เพื่อควบคุมและ
ส่งเสริมให้ข้าราชการอยู่ในกรอบแห่งความประพฤติ
อันดีงาม ลักษณะของวินัยเป็นแบบแผนยึดถือปฏิบัติ
(Norm) , ต้องปฏิบัติ (Do) , ห้ามปฏิบัติ (Don't)

ลักษณะความผิดที่เกี่ยวข้องกับวินัยข้าราชการครู

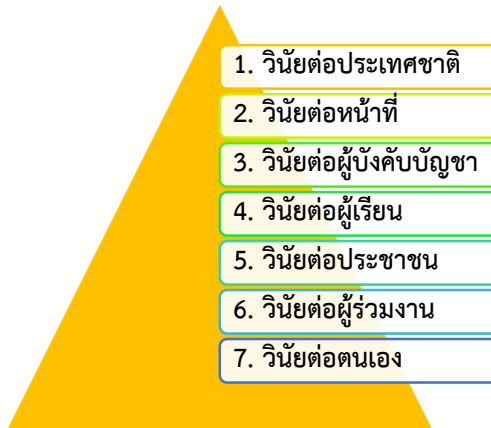

หลักเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาว่าการกระทำอย่างใด ถือเป็นความผิดวินัย

- การกระทำนั้นมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลของทางราชการหรือไม่
- มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติหรือไม่

- มีผลกระทบต่อความผาสุกของประชาชนหรือไม่
- มีผลกระทบต่อชื่อเสียงของทางราชการหรือไม่

วินัยแบ่งออกเป็น 7 ประเภท

1. วินัยต่อประเทศชาติ สนับสนุนและวางรากฐานการปกครองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

2. **วินัยต่อหน้าที่** การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน
3. **วินัยต่อผู้บังคับบัญชา** การปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย
4. **วินัยต่อผู้เรียน** การอุทิศเวลา ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ช่วยเหลือเกื้อกูลเคารพสิทธิ ไม่ข่มเหงไม่ล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียน
5. **วินัยต่อประชาชน** ให้การต้อนรับอำนวยความสะดวก ให้ความเป็นธรรม ไม่ก่อกวนก่อกอง ไม่ข่มขู่เยียดหยามประชาชน
6. **วินัยต่อผู้ร่วมงาน** การรักษาความสามัคคี สุภาพเรียบร้อย ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน
7. **วินัยต่อตนเอง** ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี รักษาชื่อเสียง ไม่กระทำการใดๆ ให้เสื่อมเสียชื่อเสียง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547

หมวด 6 วินัยและการรักษาวินัย

บัญญัติให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติเป็น **ข้อห้าม** และ **ข้อ**
ปฏิบัติ ตามหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ตั้งแต่ มาตรา 82 ถึง มาตรา 97

มาตรา 82 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา **ต้องรักษาวินัย**ที่บัญญัติเป็นข้อห้าม และข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

จุดมุ่งหมายของมาตรานี้ถือเป็นหน้าที่ของ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนที่จะต้องรักษาวินัยโดยไม่ฝ่าฝืนข้อห้ามและข้อปฏิบัติ ตามข้อกำหนดของวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

มีข้อสังเกตว่าจากบัญญัติดังกล่าว ความผิดที่ได้กระทำก่อนจะมีสถานภาพเป็นข้าราชการ หรือก่อนบรรจุ ไม่อาจนำมาลงโทษทางวินัยได้

มาตรา 83 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา **ต้องสนับสนุน** การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ และมีหน้าที่วางรากฐานให้เกิดระบอบการปกครองเช่นว่านั้น

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา83

1. กระทำการใดๆ อันเป็นการไม่สนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. ไม่วางรากฐานให้เกิดระบอบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา83

- ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งต่างๆ ที่พึงกระทำในการปกครองระบอบประชาธิปไตย รวมทั้งยุยงส่งเสริมไม่ให้ผู้อื่นไปใช้สิทธิดังกล่าวด้วย **(ภาคทัณฑ์)**
- มีการกระทำในลักษณะที่เป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข พุดชักจูงให้ผู้อื่นฝ่าฝืนในการปกครองระบอบอื่น **(ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน)**

*** ต้องสนับสนุน การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข**

มาตรา 84 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา **ต้องปฏิบัติ**หน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาคและเที่ยงธรรม มีความวิริยะอุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร ดูแลเอาใจใส่ รักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างเคร่งครัด ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจและหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ **เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง**

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา84 วรรคหนึ่ง

1. ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาคเที่ยงธรรมต่อทางราชการ
2. ไม่มีความวิริยะอุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร ไม่ดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ
2. ไม่ปฏิบัติตนตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างเคร่งครัด

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา84 วรรคหนึ่ง

- ข้าราชการครูทำเฉลยข้อสอบให้นักเรียนบางกลุ่มไปติวก่อนสอบด้วยความหวังใยนักเรียนเกรงว่าจะทำข้อสอบไม่ได้ อันเป็นการช่วยเหลือนักเรียนให้ได้คะแนนตามเกณฑ์การวัดผลโดยไม่ปรากฏว่ามี การเรียกร้องค่าตอบแทนจากนักเรียนแต่อย่างใด เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

(ภาคทัณฑ์)

- ฝ่าฝืนข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ (ภาคทัณฑ์)
- ส่งผลการสอบแก้ตัวของนักเรียนล่าช้า ทำให้โรงเรียนไม่สามารถแจ้งผลการเรียนตามกำหนด (ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน)
- ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ดูแลเอาใจใส่งานไม่ตรวจสอบเอกสารให้รอบคอบทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการหรือเกิดการทุจริต (ลดชั้นเงินเดือน 1 ชั้น)

* การทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา84 วรรคสอง

1. อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา84 วรรคสอง

- รับเงินหรือสิ่งของจากผู้มาติดต่อราชการ เพื่ออำนวยความสะดวกเป็นกรณีพิเศษ หรือ รับเงินส่วนลดจากร้านค้าโดยไม่ส่งคืนคลัง (**ภาคทัณฑ์**)
- นำทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ส่วนตัว (**ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน**)

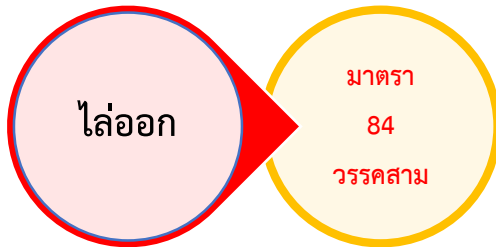

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา84 วรรคสาม

1. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ
2. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้
3. โดยมีเจตนา**ทุจริต**

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา84 วรรคสาม

- นำเงินราชการที่ตนมีหน้าที่รับผิดชอบไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว **(ไล่ออก)**
- เปิดเผยแพร่ข้อสอบของตนหรือที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนให้ผู้เข้าสอบหรือบุคคลอื่นทราบ โดยได้รับค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด **(ไล่ออก)**
- เบิกถอนเงินของโรงเรียนแล้วไม่นำเงินไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของทางราชการและไม่สามารถชี้แจงแสดงพยานหลักฐานการใช้จ่ายเงินที่เบิกถอนไปได้ **(ไล่ออก)**

* ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ โดยมีเจตนาทุจริต เป็นความผิด วินัยอย่างร้ายแรง มีโทษ ไล่ออก

มาตรา 85 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา **ต้องปฏิบัติ**หน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาลโดยถือประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน และไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเล่อหรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง **เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง**

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา85 วรรคหนึ่ง

1. ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล โดยถือประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน
2. เกิดความเสียหายแก่ราชการ เช่น ขอลากิจ ลาป่วย หรือลาพักผ่อนตามระเบียบการลาแต่ไม่ยื่นใบลาตามระเบียบของทางราชการ

การยื่นใบลาเป็นหน้าที่ราชการประการหนึ่งที่ข้าราชการจะต้องปฏิบัติ การหยุดราชการเพราะป่วยแต่ไม่ส่งใบลาตามระเบียบการลาถือเป็นความผิด
ตามมาตรา นี้

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา85 วรรคหนึ่ง

- ไม่มาปฏิบัติราชการเพราะป่วย แต่ไม่ส่งใบลาตามระเบียบ (ภาคทัณฑ์)
- ออกใบเสร็จรับเงินค่าสมัคร ค่าลงทะเบียนจากนักเรียน แต่ไม่มีสำเนาใบเสร็จให้ ทำให้เข้าใจผิดว่าต้นขั้วใบเสร็จรับเงินสูญหาย ทำให้ไม่มีหลักฐานเพื่อบันทึกงบบัญชีรับเงินประจำวัน (ภาคทัณฑ์)
- ไม่มาปฏิบัติราชการ แต่มาลงเวลาย้อนหลัง (ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน)
- เบิกจ่ายไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ (ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน)
- จัดเก็บเอกสารการเงิน-บัญชี หลักฐานการจ่ายเงินไม่ถูกต้องตามระบบบัญชีของทางราชการ ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบได้ (ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน)

- ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
เกี่ยวกับเรื่องการเงิน การบัญชี การพัสดุ การจัดซื้อ
จัดจ้าง (ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน)
- อนุมัติให้จ่ายเงินทั้งที่ยังไม่มีการตรวจรับพัสดุจาก
กรรมการตรวจรับ โดยไม่ปรากฏว่ามีการทุจริต (ลด
ขั้นเงินเดือน 1 ขั้น)

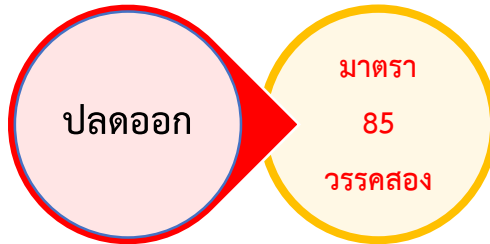
* ข้าราชการต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตาม
กฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการโดยถือ
ประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา85 วรรคสอง

1. จงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล
2. ประมาทเลินเล่อ หรือขาดการเอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ
3. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา85 วรรคสอง

- นำเงินราชการที่ตนมีหน้าที่รับผิดชอบไปฝากให้ผู้อื่นนำเข้าธนาคาร เป็นเหตุให้ผู้ผู้นั้นยกยอกเงินไป **(ปลดออก)**
- อนุมัติเงินอุดหนุนโครงการเกษตรเพื่อการยังชีพโดยไม่ได้ตรวจสอบจำนวนและรายชื่อนักศึกษา เป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่นำเอารายชื่อศึกษานอกโครงการมาเบิกร่วมด้วย **(ปลดออก)**

* จงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย
ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และหน่วยงาน
การศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล
ประมาทเลินเล่อ หรือขาดการเอาใจใส่ ระมัดระวัง
รักษาประโยชน์ของทางราชการ เป็นเหตุให้เสียหาย
แก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง

มาตรา 86 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา**ต้องปฏิบัติ**ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยงแต่ถ้าเห็นว่า การปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะเสนอความเห็นเป็นหนังสือภายในเจ็ดวัน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้และเมื่อเสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันเป็นหนังสือให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาจะต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง **เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง**

มาตรานี้มุ่งหมายให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งการในหน้าที่โดยชอบ แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัตินั้นจะทำให้เสียหายหรือไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ อาจเสนอให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นได้ โดยมีเงื่อนไขว่า

- การปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ
- ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือให้ทบทวนคำสั่ง

ภายใน 7 วัน

- ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันตามคำสั่งเดิมก็ต้องปฏิบัติตาม

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา86 วรรคหนึ่ง

1. มีคำสั่งของผู้บังคับบัญชาสั่งในหน้าที่ราชการ
2. ผู้สั่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย

3. เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ
4. มีเจตนาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น โดยขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง

แยกพิจารณาได้ ดังนี้

1. มีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา คำสั่งไม่จำเป็นต้องสั่งตามรูปแบบของทางราชการ หรือเป็นลายลักษณ์อักษรอาจเป็นการสั่งด้วยวาจาก็ได้
2. ผู้สั่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา86 วรรคหนึ่ง

- ผู้บังคับบัญชาสั่งให้มาทำงานเร่งด่วนในวันเสาร์-อาทิตย์ แต่ไม่มาปฏิบัติงาน (**ภาคทัณฑ์**)
- ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ไปเข้ารับการฝึกอบรม แต่ไม่ได้ไปเข้ารับการฝึกอบรม (**ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน**)

- ขอลาหยุดราชการ แต่ผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตแล้ว
ขาดราชการไป ทั้งที่ทราบว่าผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาต
(ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน)

-
- * ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเห็นว่า
คำสั่งของผู้บังคับบัญชา อาจทำให้เกิดความ
เสียหายหรือไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ
อาจเสนอให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น
โดยต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือให้
ทบทวนคำสั่ง ภายใน 7 วัน

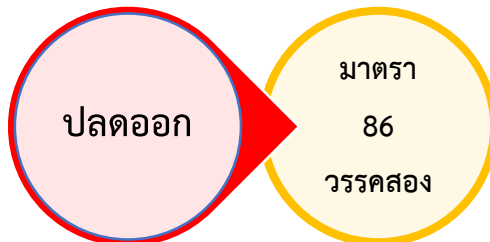
องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา86 วรรคสอง

1. มีคำสั่งผู้บังคับบัญชาสั่งในหน้าที่ราชการที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ
2. มีเจตนาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น โดยขัดขืนหรือหลีกเลี่ยงเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา86 วรรคสอง

- ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่อยู่เวรยามแต่ไม่อยู่เป็นเหตุให้เกิดเพลิงไหม้ หรือโจรมาขโมยทรัพย์สิน

(ปลดออก)

มาตรา 87 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องตรงต่อเวลา อุทิศเวลาของตนให้แก่ ทางการและผู้เรียน จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรมิได้

การละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา87 วรรคหนึ่ง

1. ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ
2. มีเจตนาละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

คำว่า **“ทอดทิ้ง”** หมายความว่า ตัวอยู่แต่ไม่ทำงานเช่น มาลงชื่อปฏิบัติงานแล้วแต่ไม่สนใจทำงาน ในหน้าที่ของตนให้เรียบร้อยหรือแล้วเสร็จตามเวลา ปล่อยให้งานคั่งค้าง เป็นต้น

คำว่า **“ละทิ้ง”** หมายความว่าไม่อยู่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ซึ่งอาจไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการเลย หรือ มาลงชื่อปฏิบัติงานแล้วออกไปนอกสถานศึกษาโดยไม่ขออนุญาต

หมายเหตุ **วันปิดภาคเรียน** ไม่ใช่วันหยุดของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา 87 วรรคหนึ่ง

- ละทิ้งหน้าที่ราชการไม่เกิน 3 วัน **(ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน)**
- มาสายบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร **(ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน)**

- กลับก่อนเวลาเสมอๆ (ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน)
- มาลงชื่อปฏิบัติงานแล้วไม่อยู่ในโรงเรียน (ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน)

* ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ มีเจตนาละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตัดเงินเดือน

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา87 วรรคสอง

กรณีที่ 1

1. ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
2. เป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง

กรณีที่ 2

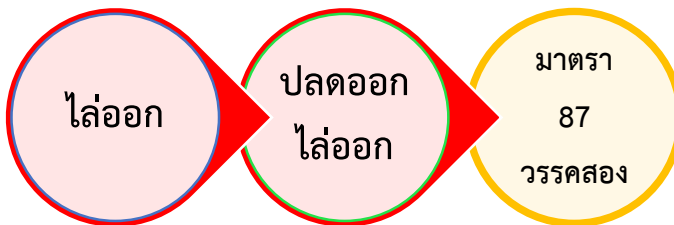
1. ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน

2. โดยไม่มี เหตุผลอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา87 วรรคสอง

- ลาศึกษาต่อต่างประเทศเมื่อครบกำหนดเวลาไม่เดินทางกลับมาปฏิบัติราชการโดยไม่มีเหตุผลความจำเป็น **(ปลดออก/ไล่ออก)**

- ยื่นใบลาออกจากราชการแล้วหยุดราชการไปทันที โดยยังไม่ได้รับอนุญาตให้ลาออกและไม่ได้รับอนุญาตให้ลาหยุดราชการ (ไล่ออก)
- ละทิ้งหน้าที่ราชการตั้งแต่ 16 วันขึ้นไปโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เช่น หลบหนีเจ้าหน้าที่หลบหนีคดีอาญา เป็นต้น (ไล่ออก)

* ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็น
เวลาเกินกว่า 15 วัน เป็นความผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง

มาตรา 88 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา **ต้องประพฤติ** เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ชุมชน สังคม มีความสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลต่อผู้เรียนและระหว่าง ข้าราชการด้วยกันหรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เรียนและ ประชาชนผู้มา ติดต่อราชการ

การกลั่นแกล้ง ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงผู้เรียน หรือประชาชนผู้มาติดต่อราชการ อย่างร้ายแรง **เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง**

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา 88 วรรคหนึ่ง

1. มีความประพฤติอันไม่เหมาะสมไม่มีความสุภาพเรียบร้อย ไม่เป็นแบบอย่างที่ดี
2. ไม่รักษาความสามัคคี ไม่ช่วยเหลือเกื้อกูล
3. ไม่ต้อนรับไม่ให้ความสะดวก ไม่ให้ความเป็นธรรม

4. กระทำต่อผู้เรียนเพื่อนข้าราชการประชาชนผู้มาติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา 88 วรรคหนึ่ง

- การใช้วาจาไม่สุภาพไม่เหมาะสมกับผู้ปกครอง ที่มาติดต่อขอทราบเหตุผลที่บุตรของตนถูกลงโทษ **(ตัด**

เงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน)

- ทำร้ายร่างกายโดยไม่ถึงขั้นได้รับอันตรายสาหัส โดยชกหน้าเพื่อนครู 1 ที เพราะโมโหที่ไปฟ้อง

ผู้อำนวยการโรงเรียนว่าตนไม่ยอมเข้าสอน **(ตัด**

เงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน)

- ทะเลาะวิวาทหรือเข้าร่วมในการทะเลาะวิวาท หรือมีการใช้กำลังประทุษร้ายต่อกันครูสตรีตบตีกันใน

ห้องพักครู **(ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน)**

- หมิ่นประมาท การกล่าวหาอาฆาตพยาบาท พุดจา

ก้าวร้าว ลบหลู่ อาฆาตพยาบาทผู้บังคับบัญชาเพราะ

โทษที่ไม่ได้ 2 ชั้น (ตัดเงินเดือน5% เป็นเวลา 1 เดือน)

- กลั่นแกล้ง ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหง พุด
ตำหนิ เหยียดหยาม ดูถูกครุด้วยกันให้นักเรียนฟัง
ในขณะสอน (ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน)
ความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

* ต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี รักษาความ
สามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลต่อผู้เรียนและเพื่อนครู
ให้การต้อนรับ ความสะอาด ความเป็นธรรม
แก่ผู้เรียนและประชาชนผู้มาติดต่อราชการ

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา88 วรรคสอง

1. กระทำการกลั่นแกล้ง ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงอย่างร้ายแรง
2. เป็นการกระทำต่อผู้เรียนหรือประชาชนผู้มาติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

คำว่า “ดูหมิ่น” หมายความว่า ดูถูกว่าไม่จริง

คำว่า “เหยียดหยาม” หมายความว่า การกล่าว

ถ้อยคำหรือการแสดงกิริยาอาการดูถูกหรือรังเกียจ

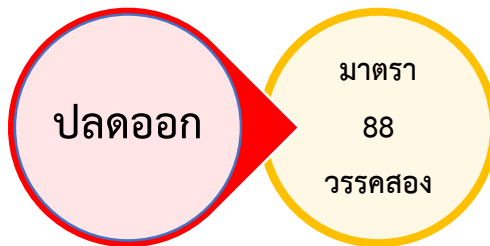
คำว่า “กดขี่” หมายความว่า ข่มให้อยู่ในอำนาจของตน ใช้อำนาจบังคับเอา แสดงอำนาจเอา

คำว่า “ข่มเหง” หมายถึง ใช้กำลังรังแก

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา88 วรรคสอง

- กลั่นแกล้ง เบิกเงินค่าก่อสร้างห้องน้ำโรงเรียนล่าช้า เพราะต้องการหักเปอร์เซ็นต์ (อาจเป็นความผิดตามมาตราอื่นด้วย ปลอดภัย)

- ดุหมื่น เหยียดหยาม นักเรียนว่าโง่งเป็นควายโง่งทั้ง
ตระกูล ก.ค.ศ. เห็นว่าเป็นการดูหมิ่นศักดิ์ศรีความเป็น
มนุษย์และปิดกั้นพัฒนาการของผู้เรียน (และกระทำ
ผิดกรณีอื่นร่วมด้วย : ปลดออก)

* การกลั่นแกล้ง ดุหมื่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่ม
เหงผู้เรียน หรือประชาชนผู้มาติดต่อราชการ อย่าง
ร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 89 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา **ต้องไม่กลั่นแกล้ง** กล่าวหา หรือร้องเรียนผู้อื่น โดยปราศจากความเป็นจริงการกระทำตามวรรคหนึ่ง

ถ้าเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง **เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง**

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา89 วรรคหนึ่ง

1. การกระทำที่มีลักษณะเป็นการกลั่นแกล้ง กล่าวหา หรือร้องเรียนผู้อื่น
2. เป็นการกล่าวหาหรือร้องเรียนในเรื่องที่ผู้กระทำ รู้ว่าไม่เป็นความจริง

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา89 วรรคหนึ่ง

- การกลั่นแกล้ง กล่าวหา หรือร้องเรียนผู้อื่นเพื่อให้มีการดำเนินการทางวินัย ทั้งที่ไม่เป็นความจริงรวมทั้งการ

สร้างกระบวนการข่าวลือซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นเสียหาย

(ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน)

* ต้องไม่กลั่นแกล้ง กล่าวหา หรือร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากความความจริง

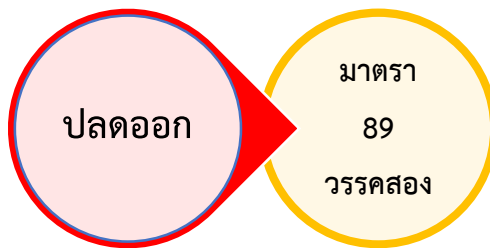
องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา 89 วรรคสอง

1. กระทำการที่มีลักษณะเป็นการกลั่นแกล้ง กล่าวหา หรือร้องเรียนผู้อื่น
2. เป็นการกล่าวหาหรือร้องเรียนในเรื่องที่ผู้กระทำ รู้ว่าไม่เป็นความจริง

3. ผู้ถูกระทำได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา89 วรรคสอง

- การกลั่นแกล้งกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง แต่ทำให้ผู้อื่นเสียหายอย่างร้ายแรง ความผิดตามวรรคสอง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง **(ปลดออก)**

-
- * กลั่นแกล้งกล่าวหาผู้อื่นถ้าเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง **เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ปลดออก**

มาตรา 90 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา **ต้องไม่กระทำการ** หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ในตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

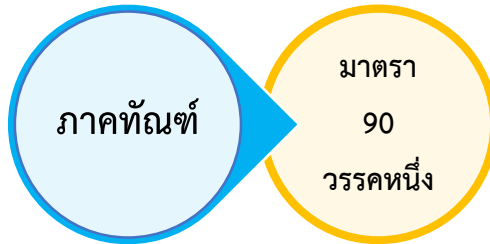
การกระทำตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำโดยมีความมุ่งหมายจะให้เป็นการซื้อขาย หรือให้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือวิทยฐานะใดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเป็นการกระทำอันมีลักษณะเป็นการให้ หรือได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือสิทธิประโยชน์อื่น เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับการบรรจุและแต่งตั้งโดยมิชอบ หรือเสื่อมเสียความเที่ยงธรรม **เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง**

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา90 วรรคหนึ่ง

1. หาประโยชน์ด้วยตนเอง หรือให้ผู้อื่นหาประโยชน์ โดยอาศัยชื่อของตนเอง
2. การหาประโยชน์มีผลกระทบอันเป็นการเสื่อมต่อความเที่ยงธรรม หรือเกียรติศักดิ์ในตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา90 วรรคหนึ่ง

- ประกอบอาชีพอื่น นอกเวลาราชการและเป็นอาชีพซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับตามมาตราฐานแห่งความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน (ภาคทัณฑ์)
- ยอมให้บริษัท ห้าง ร้าน แอบอ้างอาศัยชื่อเข้าประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างกับหน่วยงาน (ภาคทัณฑ์)
- เป็นตัวแทนหรือยอมให้ตัวแทนขายสินค้า หรือขายประกันชีวิตให้แก่ผู้มาติดต่อราชการ (ภาคทัณฑ์)

* **ต้องไม่กระทำ** หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์ในตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา 90 วรรคสอง

1. กระทำการหาประโยชน์ด้วยตนเองหรือให้ผู้อื่นหาประโยชน์โดยอาศัยชื่อของตนเอง
2. การหาประโยชน์จะมีผลกระทบเป็นการเสื่อมเสียต่อความเที่ยงธรรม หรือเกียรติศักดิ์ในตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

3. การกระทำเพื่อหาประโยชน์อันมีจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

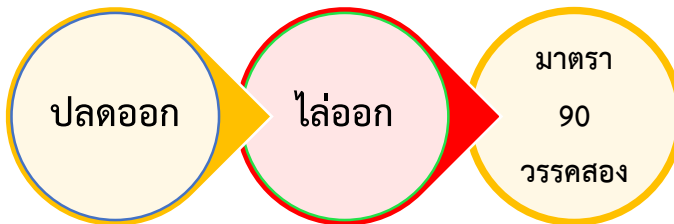
3.1 เป็นการซื้อขาย เพื่อให้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือวิทยฐานะใดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

3.2 เป็นการให้ หรือได้มาซึ่งทรัพย์สิน หรือสิทธิประโยชน์อื่น เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับการบรรจุและแต่งตั้งโดยมิชอบ หรือเสื่อมเสียความเที่ยงธรรม

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา90 วรรคสอง

- การให้ประโยชน์แก่บุคคลอื่น หรือให้ตนได้รับตำแหน่งหรือวิทยฐานะสูงขึ้น **(ปลดออก)**
- การให้ประโยชน์แก่บุคคลอื่นเพื่อให้ได้รับการบรรจุหรือแต่งตั้ง **(ปลดออก)**

- ซื้อขายตำแหน่งหรือวิทยฐานะ (อาจผิดตามมาตรา 84 วรรคสาม ด้วย) (ไล่ออก)
- รับประโยชน์ตอบแทน จากการบรรจุและแต่งตั้ง (อาจผิดตามมาตรา 84 วรรคสามด้วย) (ไล่ออก)
- เรียกรับประโยชน์ตอบแทนจากการดำเนินการให้บุคคลอื่นดำรงตำแหน่งหรือมีวิทยฐานะสูงขึ้นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (ไล่ออก)

* การซื้อขายหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือวิทยฐานะใดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยมิชอบ เป็น
ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 91 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา **ต้องไม่คัดลอก** หรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือนำเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่น หรือจ้าง วาน ใช้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการเพื่อไปใช้ในการเสนอขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะหรือการให้ได้รับเงินเดือนในระดับที่สูงขึ้น การฝ่าฝืนหลักการดังกล่าวนี้ **เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง**

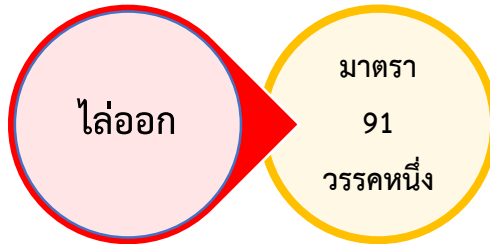
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ร่วมดำเนินการคัดลอกหรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือรับจัดทำผลงานทางวิชาการไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ เพื่อให้ผู้อื่นนำผลงานนั้นไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง **เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง**

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา91 วรรคหนึ่ง

1. คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น โดยมีชอบ โดยมีเจตนาให้บุคคลอื่นเข้าใจว่าผลงานนั้นตนเองเป็นผู้กระทำขึ้นด้วยตนเอง
2. นำเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่นไปใช้ในนามของตนเอง
3. จ้างหรือวานให้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการให้ตนเอง
4. การคัดลอกผลงานวิชาการกระทำโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำไปใช้ในการขอตำแหน่ง หรือการเลื่อนตำแหน่ง หรือการเลื่อนวิทยฐานะหรือการได้รับเงินเดือนสูงขึ้น

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา91 วรรคหนึ่ง

1. เป็นกรรมการ ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ โดยได้รับค่าตอบแทนจากเจ้าของผลงาน เมื่อให้ผ่านการประเมิน **(ไล่ออก)**

* ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา**ต้องไม่**
คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น
โดยมิชอบ หรือนำเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่น
หรือจ้าง วาน ใช้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการเพื่อไป
ใช้ในการเสนอขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง การ
เลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะหรือการให้ได้รับ
เงินเดือนในระดับที่สูงขึ้น การฝ่าฝืนหลักการ
ดังกล่าวนี้ **เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง**

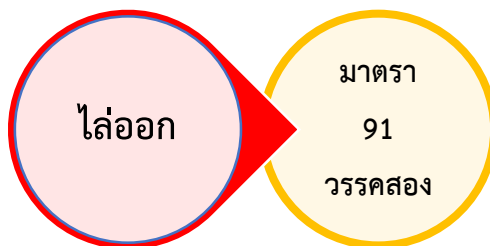
องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา91 วรรคสอง

1. ร่วมกันกระทำการคัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ
2. ให้อีกบุคคลหนึ่งนำผลงานที่ลอกเลียนหรือคัดลอกนั้นไปใช้ตามความมุ่งหมายที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง
3. จัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อผู้อื่นเพื่อให้ผู้อื่นนำผลงานนั้นไปใช้

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา91 วรรคสอง

1. ร่วมดำเนินการรับจ้างจัดทำผลงานวิชาการโดยได้รับค่าตอบแทน โดยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง **(ไล่ออก)**
2. รับจ้างจัดทำผลงานทางวิชาการโดยมีค่าตอบแทน **(ไล่ออก)**
3. รับจัดทำผลงานทางวิชาการ โดยตนเองมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลงาน **(ไล่ออก)**

4. รับผิดชอบผลงานทางวิชาการ โดยตนเองเคยทำ
หน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการของบุคคลอื่น (ใส่
ออก)
5. มีพฤติกรรมเป็นนายหน้า ตัวกลาง ผู้ติดต่อ
ผู้สนับสนุน หรือซ้ช่องให้มีการรับจ้างจัดทำผลงานทาง
วิชาการโดยได้รับค่าตอบแทน (ใส่ออก)
6. เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและรับผิดชอบผลงานทาง
วิชาการเพื่อผู้อื่น (ใส่ออก)

* คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่นโดยมิชอบ
เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

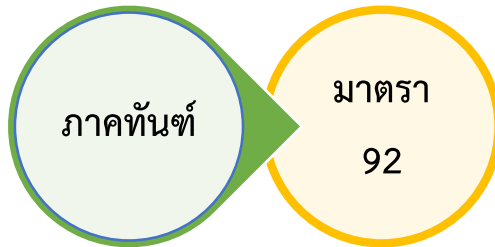
มาตรา 92 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา **ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท**

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา 92

1. เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะ ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา92

- เป็นกรรมการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท **(ภาคทัณฑ์)**
- เป็นผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท **(ภาคทัณฑ์)**
- ดำรงตำแหน่งอื่นใดในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท **(ภาคทัณฑ์)**

* ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องไม่
เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ

หมายเหตุ การเป็นผู้จัดการมูลนิธิไม่เข้าข้อห้ามตาม
มาตรา 92 นี้

มาตรา 93 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา **ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมือง** ในการปฏิบัติหน้าที่และในการปฏิบัติภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน โดยต้องไม่อาศัยอำนาจและหน้าที่ราชการของตนแสดงการฝักใฝ่ ส่งเสริม เกื้อกูล สนับสนุนบุคคล กลุ่มบุคคล หรือพรรคการเมืองใด

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการดำเนินการใดๆ อันมีลักษณะเป็นการทุจริตโดยการซื้อสิทธิหรือขายเสียง ในการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นหรือการเลือกตั้งอื่นที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย รวมทั้งจะต้องไม่ให้การส่งเสริม สนับสนุน หรือชักจูงให้ผู้อื่นกระทำการในลักษณะเดียวกัน การดำเนินการที่ฝ่าฝืนหลักการดังกล่าวนี้ **เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง**

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา93 วรรคหนึ่ง

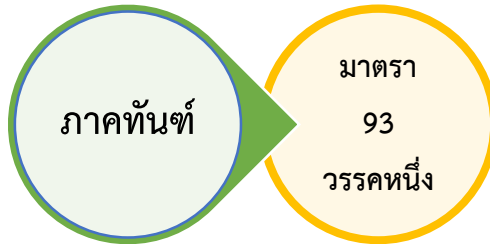
1. ไม่วางตัวเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายโดยเฉพาะเจาะจงเป็นพิเศษและเป็นการปฏิบัติงานที่มีความเกี่ยวข้องกับประชาชน
2. ปฏิบัติหน้าที่ราชการแสดงออกให้เห็นถึงการที่ตนเองมีความฝักใฝ่ทางการเมืองในบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองหรือพรรคการเมืองใด
3. ให้การส่งเสริม เกื้อกูล สนับสนุนแก่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองหรือพรรคการเมือง

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา93 วรรคหนึ่ง

- เลือกปฏิบัติหรือปฏิบัติโดยปราศจากความเป็นธรรมบนพื้นฐานความฝักใฝ่ในทางการเมืองของตนเอง

(ภาคทัณฑ์)

- ยินยอมให้ใช้สถานที่ราชการเพื่อหาเสียงในการเลือกตั้ง หรือดำเนินกิจกรรมทางการเมืองเฉพาะบุคคลหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง **(ภาคทัณฑ์)**
- ติดป้ายหาเสียงหรือสื่อสิ่งใดๆ ในสถานที่ปฏิบัติราชการของตน อันสื่อให้เห็นถึงการฝักใฝ่ทางการเมืองในบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดโดยเฉพาะเจาะจง **(ภาคทัณฑ์)**
- กล่าวสนับสนุนทางการเมืองแก่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดโดยเฉพาะเจาะจงในการเรียนการสอน หรือในกิจกรรมทางการศึกษาอื่นใดไม่ว่าจะกระทำในสถานที่ราชการหรือไม่ก็ตาม **(ภาคทัณฑ์)**
- เป็นการกระทำในเรื่องราชการแต่ไม่ใช่หน้าที่ราชการโดยตรง ซึ่งผลของการกระทำนั้นทำให้เห็นได้ว่าเป็นเรื่องของการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลกลุ่มบุคคลหรือพรรคการเมืองพรรคหนึ่ง พรรคใดโดยเฉพาะเจาะจง **(ภาคทัณฑ์)**

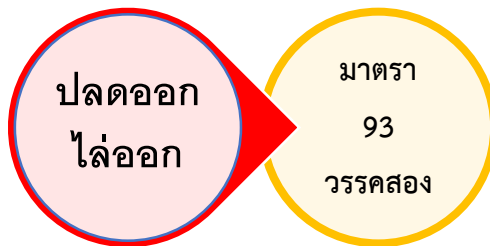
* ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมือง

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา 93 วรรคสอง

1. ดำเนินการหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับการดำเนินการอันมีลักษณะเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง
2. ดำเนินการใดๆ ที่เป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนหรือชักจูงให้ผู้อื่นทุจริตในการเลือกตั้ง
3. ลักษณะของการกระทำที่ถือเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง คือ การซื้อสิทธิ , การขายเสียง

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา93 วรรคสอง

- เป็นตัวการผู้ชักจูง ผู้วางแผน ให้มีการซื้อสิทธิขายเสียง ในการเลือกตั้ง **(ปลดออก/ไล่ออก)**
- รับประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อตอบแทนการลงคะแนนในการเลือกตั้งแก่ผู้สมัครรายใดรายหนึ่ง **(ปลดออก/ไล่ออก)**
- เป็นผู้ส่งเสริมหรือสนับสนุนให้ผู้อื่นทุจริตในการเลือกตั้ง **(ปลดออก/ไล่ออก)**

* การทุจริตโดยการซื้อสิทธิหรือขายเสียงในการเลือกตั้งต่างๆ **เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง**

มาตรา 94 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา **ต้องรักษาชื่อเสียงของตน** และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็น ผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิด ลหุโทษหรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง **เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง**

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เสพยาเสพติดหรือสนับสนุนให้ผู้อื่น เสพยาเสพติด เล่นการพนันเป็นอาชญาหรือกระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษา ไม่ว่าจะอยู่ในความ

ดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่ เป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา94 วรรคหนึ่ง

1. เกียรติของข้าราชการ
2. ความรู้สึกของสังคม
3. เจตนาที่กระทำ

ตัวอย่างความผิดตามมาตรา94 วรรคหนึ่ง

- มีความประพฤติในทำนองชู้สาว (ภาคทัณฑ์)
- กระทำความผิดอาญา ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดไม่ถึงจำคุกหรือจำคุกแต่ให้รอลงอาญาในความผิดที่ แต่ไม่ถึงกับเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา1 เดือน)
- ทะเลาะวิวาทหรือทำร้ายร่างกายผู้อื่นแต่ไม่ถึงบาดเจ็บสาหัส (ตัดเงินเดือน5% เป็นเวลา1 เดือน)

- เมาสุราอาละวาด (ตัดเงินเดือน5% เป็นเวลา1 เดือน)
- ปลอมเอกสารหรือปลอมลายมือชื่อผู้อื่นทำให้ราชการหรือผู้อื่นเสียหายแต่ไม่ถึงกับร้ายแรง (ตัดเงินเดือน5% เป็นเวลา1 เดือน)
- เปิดเผยข้อสอบที่ไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบของตน โดยไม่ได้เรียกหรือรับผลประโยชน์ตอบแทน (ตัดเงินเดือน5% เป็นเวลา1 เดือน)

* ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้อง
รักษาชื่อเสียงของตน

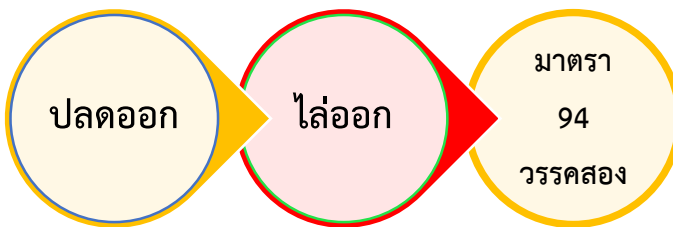
องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา94 วรรคสอง

1. กระทำความผิดอาญาและศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา94 วรรคสอง

- ทำร้ายร่างกายผู้เรียนจนบาดเจ็บสาหัส **(ปลดออก)**
- ตีมีสุราขณะปฏิบัติหน้าที่ **(ปลดออก)**
- เมาสุราเสียราชการ **(ปลดออก)**
- ยักยอกเงินที่มีผู้ฝากไว้ **(ปลดออก)**
- กระทำอนาจารผู้เรียน **(ปลดออก)**
- ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด **(ไล่ออก)**
- ประพฤติผิดทางเพศ มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวถึงขั้นร่วมประเวณีกับคู่สมรสของผู้อื่น **(ไล่ออก)**
- มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวถึงขั้นร่วมประเวณีกับหญิงอื่น หรือคู่สมรสของผู้อื่น ทั้งที่ตนมีคู่สมรสอยู่แล้ว **(ไล่ออก)**

- บังคับขึ้นใจผู้อื่นให้มีเพศสัมพันธ์ **(ไล่ออก)**
- ปลอมเอกสารราชการจนเป็นเหตุให้ราชการหรือบุคคลอื่นเสียหายอย่างร้ายแรง **(ไล่ออก)**
- ปลอมลายมือชื่อผู้อื่นหาประโยชน์ **(ไล่ออก)**
- ทุจริตการสอบบรรจุ หรือสอบเข้าทำงาน **(ไล่ออก)**
- หลอกลวงเรียกร้อยเงินหรือทรัพย์สิน โดยอ้างว่าสามารถฝากเข้าทำงานหรือเข้าเรียนต่อ **(ไล่ออก)**
- เปิดเผยข้อสอบแล้วเรียกร้อยเงิน **(ไล่ออก)**

* เกี่ยวข้องกับเสพยาเสพติด เล่นการพนัน ล่วงละเมิดทางเพศ **เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง**

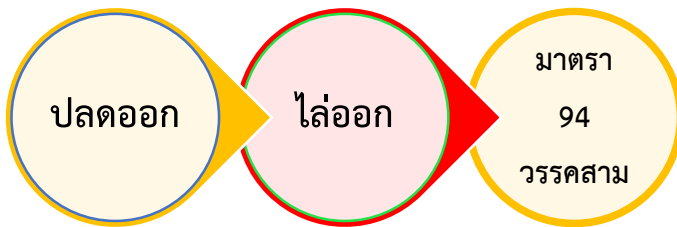
องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา94 วรรคสาม

1. เสพยาเสพติด หรือสนับสนุนให้ผู้อื่นเสพยาเสพติด
2. เล่นการพนันอย่างสม่ำเสมอจนติดเป็นนิสัย
3. กระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียน

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา94 วรรคสาม

- มีพฤติกรรมทางกายที่สื่อให้เห็นถึงเจตนาหรือจุดมุ่งหมายที่จะดำเนินไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ (**ปลดออก**)
- มีพฤติกรรมทางกายอันหนึ่งอันใดหรือหลายพฤติกรรมประกอบกัน แม้จะไม่มีสัมผัสเนื้อตัวมีผลทำให้ผู้ถูกระทำได้รับความอับอาย ความอึดอัด ความคับข้องใจ **ปลดออก**
- เล่นการพนันในสถานศึกษา หรือหน่วยงานที่ตนสังกัดอยู่ (**ไล่ออก**)
- เล่นการพนันในเวลาปฏิบัติหน้าที่ราชการ (**ไล่ออก**)

- เล่นการพนันกับเพื่อนร่วมงานหรือผู้เรียนหรือนักศึกษาในสถานศึกษาเดียวกัน (ไล่ออก)
- จัดให้มีการเล่นการพนัน (ไล่ออก)
- มีเพศสัมพันธ์หรือการขอมีเพศสัมพันธ์หรือการล่วงละเมิดทางเพศถึงขั้นพยายามมีเพศสัมพันธ์กับผู้เรียนหรือนักศึกษาที่อยู่ในสถานศึกษา (ไล่ออก)

* เกี่ยวข้องกับเสพยาเสพติด เล่นการพนัน ล่วงละเมิดทางเพศ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 95 ให้ผู้บังคับบัญชา**มีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนา**ให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา**มีวินัย** ป้องกัน มิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา**กระทำผิดวินัย** และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา**ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย**

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา**มีวินัย**ให้กระทำโดยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกรบ การสร้างขวัญและกำลังใจ การจงใจ หรือการอื่นใดในอันที่จะ**เสริมสร้างและพัฒนาเจตคติ จิตสำนึก และพฤติกรรม**ของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา**ให้เป็นไปในทางที่มีวินัย**

การป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา**กระทำผิดวินัย**ให้กระทำโดยการเอาใจใส่สังเกตการณ์และ**ขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่**

กรณีได้

เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำ
ผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้
ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา
หรือกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยยังไม่มี
พยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชารับดำเนินการ
สืบสวนหรือพิจารณา ในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควร
กล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่า
กรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยจึงจะ
ยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูล ที่ควรกล่าวหาว่า
กระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับ
บัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิด

วินัย ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 7

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตาม
 มาตรฐานี้และตามหมวด 7 หรือมีพฤติกรรมปกป้อง
 ช่วยเหลือเพื่อมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาถูกลงโทษ
 ทางวินัย หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริตให้
ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

องค์ประกอบความผิด ตามมาตรา95

1. ไม่ดำเนินการทางวินัยทันทีเมื่อมีพยานหลักฐาน
 เบื้องต้นอันมีมูลว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย
2. ปกป้องช่วยเหลือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

ตัวอย่างความผิด ตามมาตรา 95

- เจตนาหรือละเลยไม่นำพาริเริ่มดำเนินทางวินัยเมื่อมี
 การกล่าวหาหรือร้องเรียนว่ามีการกระทำผิดวินัย โดย
 มีพยานหลักฐานในเบื้องต้นแล้ว **(ภาคทัณฑ์)**

- กรณีที่เป็นการกล่าวหาโดยหน่วยงานของรัฐซึ่งได้มีการตรวจสอบสืบสวน หรือสอบสวนมาก่อนแล้ว ผู้บังคับบัญชาไม่ได้ดำเนินการทางวินัยทันที

(ภาคทัณฑ์)

- เมื่อมีผู้กล่าวหาหรือสงสัยว่าผู้ใดกระทำผิดวินัยแต่ยังไม่มีพยานหลักฐาน ผู้บังคับบัญชาต้องสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่าเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ (ภาคทัณฑ์)
- ไม่สั่งยุติเรื่องเมื่อพบว่าเป็นกรณีไม่มีมูล (ภาคทัณฑ์)
- พบว่าเป็นกรณีมีมูล แต่ผู้บังคับบัญชาไม่ดำเนินการต่อไป (ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน)
- กลับแกลังผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในการกล่าวหาหรือดำเนินการทางวินัย (ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน)

*** มาตรา 95 นี้อยู่ในส่วนของผู้บริหาร
แต่คุณครูต้องทราบ**

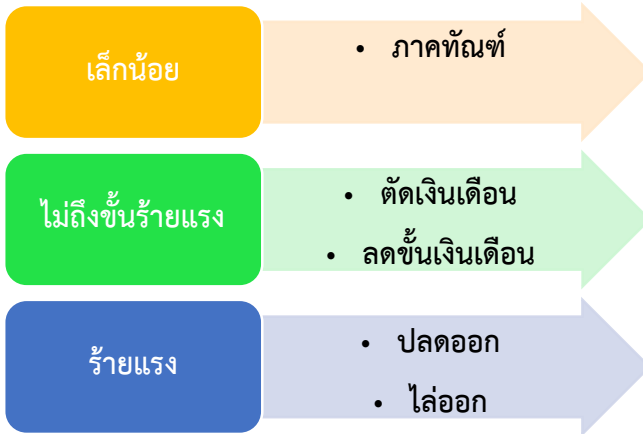
มาตรา 96 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็น ผู้กระทำความผิดวินัยจักต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 7

โทษทางวินัยมี 5 สถาน คือ

1. ภาคทัณฑ์
 2. ตัดเงินเดือน
 3. ลดขั้นเงินเดือน
 4. ปลดออก
 5. ไล่ออก
-

* ผู้ใดถูกลงโทษปลดออกให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับบำเหน็จ บำนาญเสมือนว่าเป็นผู้ลาออกราชการ

โทษ 5 สถานดังกล่าว แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. โทษสำหรับความผิดวินัยเพียง เล็กน้อย

ได้แก่ **ภาควัณฑ์** และหากเป็นความผิดวินัยครั้งแรก จะงดโทษให้โดยว่ากล่าวตักเตือน หรือให้ทำทัณฑ์บน เป็นหนังสือไว้ก็ได้

2. โทษสำหรับความผิดวินัยที่ ไม่ถึงขั้นร้ายแรง

ได้แก่ **ตัดเงินเดือน** หรือ **ลดขั้นเงินเดือน** ซึ่งหากมีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณา

ลดโทษจากลดชั้นเงินเดือนเป็นตัดเงินเดือน หรือจาก
โทษตัดเงินเดือนเป็นภาคทัณฑ์ก็ได้

3. โทษสำหรับการกระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง

ได้แก่ **ปลดออก ไล่ออก** ซึ่งหากมีเหตุอันควรลดหย่อน
จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิ
ให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก (มาตรา99)

* ถ้าผู้ถูกสั่งให้ออกเห็นว่าไม่ได้รับความเป็น
ธรรม ก็มีสิทธิร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. ได้

มาตรา 97 การลงโทษข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ทำเป็นคำสั่ง วิธีการออกคำสั่ง เกี่ยวกับการลงโทษให้เป็นไปตามระเบียบของ ก.ค.ศ. ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยพยานบาท โดยอคติ หรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัย ในกรณีใด ตามมาตราใดและมีเหตุผลอย่างไรในการกำหนดสถานโทษเช่นนั้น

1. ทำเป็นคำสั่ง
2. วิธีการออกคำสั่งเป็นไปตามระเบียบ ก.ค.ศ.
3. ต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด
4. ต้องไม่เป็นการลงโทษโดยพยานบาท อคติ หรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด
5. คำสั่งลงโทษให้ระบุกรณีกระทำผิดมาตราที่ปรับบทความผิด
6. เหตุผลในการกำหนดสถานโทษ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547

หมวด 7 การดำเนินการทางวินัย

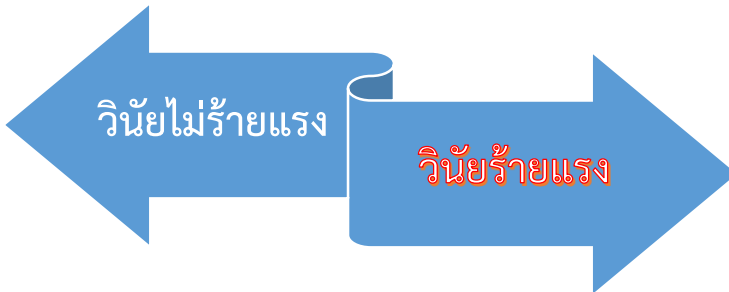
การดำเนินการทางวินัย หมายถึง กระบวนการและ
ขั้นตอนในการพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของ
ผู้ถูกกล่าวหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมาย
กำหนดก่อนออกคำสั่งลงโทษทางวินัย

การดำเนินการทางวินัย

การดำเนินการทางวินัย หมายถึง กระบวนการ และขั้นตอนการดำเนินการในการลงโทษข้าราชการ ซึ่งเป็นกระบวนการตามกฎหมายที่จะต้องกระทำ เมื่อข้าราชการมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ได้แก่

ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิด
ทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547
แบ่งเป็น 2 กรณี

1.กรณีวินัยไม่ร้ายแรง ได้แก่

- 1.1. ผู้อำนวยการสถานศึกษา
 - 1.2. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 - 1.3. นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล
- รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวงเลขาธิการ อธิบดี

1.4 ตำแหน่งอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้กระทำผิดวินัย

2. กรณีร้ายแรง ได้แก่

2.1. ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา

53 (มาตรา 53 การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ภายใต้บังคับ มาตรา 45 วรรคหนึ่ง มาตรา 50 มาตรา 51 มาตรา 58 มาตรา 64 มาตรา 65 มาตรา 66 และ มาตรา 67)

2.2. ผู้มีอำนาจลำดับชั้นสูงกว่าของผู้ถูก

กล่าวหาคนหนึ่งคนใด ในกรณีที่กระทำผิดวินัยร่วมกันหลายคน (มาตรา 98 วรรคสอง)

2.3. ผู้บังคับบัญชาของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ

ระดับเหนือขึ้นไป (มาตรา 100 วรรคหก)

2.4. รัฐมนตรีเจ้าสังกัด นายกรัฐมนตรี

2.6. ก.ค.ศ.

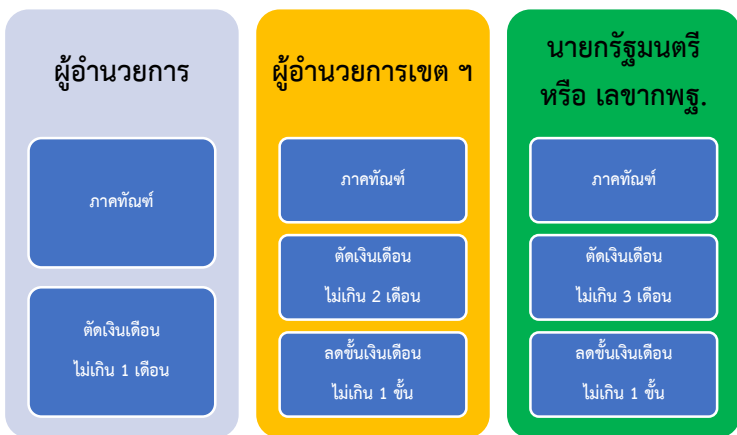
สอบสวนความผิดทางวินัย

1. กรณีที่สอบสวนแล้วผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด
วินัย ให้สั่งยุติเรื่อง
 2. กรณีที่สอบสวนแล้วพบกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บน
เป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้
 3. กรณีที่สอบสวนแล้วพบว่า กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษ ภาคทัณฑ์
ตัดเงินเดือน หรือ ลดขั้นเงินเดือน ตามความ
เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะ
นำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้
- แต่สำหรับการลงโทษ ภาคทัณฑ์ ให้ใช้เฉพาะ
กรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควร
ลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

4. กรณีที่สอบสวนแล้วพบว่า **กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง** ต้องลงโทษ **ปลดออก** หรือ **ไล่ออก** ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนผ่อนโทษ**ห้ามมิ**ให้ลดโทษต่ำกว่า **ปลดออก**

5. กรณี**ความผิดที่ปรากฏชัดเจน**ตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวนก็ได้ (เช่น ความผิดอาญาโทษจำคุก หรือหนักกว่าจำคุก , ละทิ้งหน้าที่ราชการเกินกว่า 15 วัน, รับสารภาพ)

กฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยอำนาจการลงโทษ

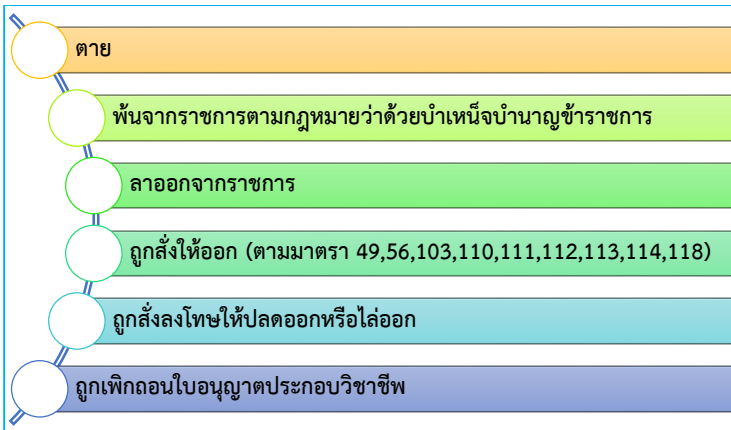
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547

หมวด 8 การออกจากราชการ

การออกจากราชการ หมายถึง การพ้นจากสภาพ
การเป็นข้าราชการ

การออกจากราชการ

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 มาตรา 107 ได้บัญญัติให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาออกจากราชการเมื่อ

1. ตาย
2. พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วย บำเหน็จ
บำนาญข้าราชการ
3. ลาออกจากราชการ และได้รับอนุญาตให้ลาออก
หรือการลาออกมีผลตามมาตรา 108

- การลาออกต้องทำเป็นหนังสือ
- ต้องยื่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน
- การลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง
สมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาที่มีผลตั้งแต่วันที่ขอลาออก
ต้องยื่นก่อนอย่างช้าในวันที่ลาออก
- ผู้บังคับบัญชาสามารถยับยั้งการลาออกได้ไม่
เกิน 90 วัน นับแต่วันขอลาออก
- ผู้ขอลาออก สามารถถอนใบลาออกได้ แต่
ต้องทำเป็นหนังสือยื่นให้ผู้มีอำนาจพิจารณา

**4. สั่งให้ออกตามมาตรา 49 มาตรา 56 วรรคสอง
วรรคสาม หรือวรรคหา มาตรา 103 มาตรา 110
มาตรา 111 มาตรา 112 มาตรา 113 มาตรา 114
หรือมาตรา 118**

- ขาดคุณสมบัติทั่วไป
- ถูกสั่งให้ออกเพราะไม่ผ่านการประเมินเตรียม
ความพร้อมพัฒนาอย่างเข้ม

- อยู่ในระหว่างการสอบสวนทางวินัย
- เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน
- เพราะถูกกล่าวหา
- เพราะหย่อนความสามารถ
- เพราะมีมลทินมัวหมอง
- เพราะต้องไปรับโทษจำคุก
- เพราะต้องไปรับราชการทหาร

5. ถูกสั่งลงโทษ ปลดออก หรือ ไล่ออก

- ปลดออก (มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ
เสมือนว่า เป็นผู้ลาออกจากราชการ)
- ไล่ออก (ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ)

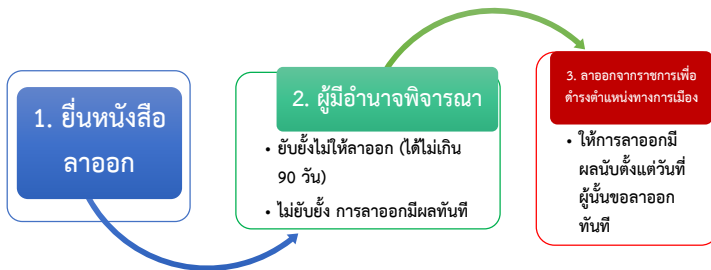
6. ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

- พระราชบัญญัติ สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 43 บัญญัติให้ผู้ประกอบวิชาชีพควบคุม คือ ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น

ตามมาตรา 38 ค. (1) ต้องมีใบอนุญาตประกอบ
วิชาชีพ ถ้าฝ่าฝืนมีโทษจำคุก 1 ปี ปรับไม่เกิน 2 หมื่น
บาท

การลาออกจากราชการ

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใด
ประสงค์จะลาออกจากราชการ สามารถทำได้ดังนี้

1. ยื่นหนังสือลาออกต่อผู้บังคับบัญชา
2. ผู้มีอำนาจตามมาตรา 53 พิจารณาอนุญาต
 - ถ้าผู้มีอำนาจยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก
สามารถยับยั้งได้ไม่เกิน 90 วัน นับตั้งแต่วันที่ขอลาออก

- เมื่อครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งแล้ว ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง

- ถ้าผู้บังคับบัญชาไม่ได้ยับยั้งการลาออก ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ขอลาออก

3. การลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547

หมวด 9 การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

เมื่อข้าราชการผู้ใดถูกลงโทษทางวินัย กฎหมายได้
ให้สิทธิข้าราชการผู้นั้นสามารถอุทธรณ์คำสั่งของ
ผู้บังคับบัญชาได้

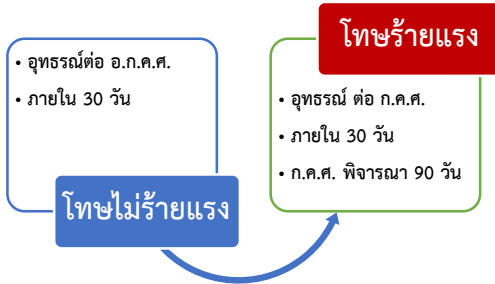
การอุทธรณ์

การอุทธรณ์ หมายถึง การที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัย
ขอร้องให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายได้หยิบยก
เรื่องของตนขึ้นพิจารณาใหม่ให้เป็นที่เป็นไปในทางที่เป็นคุณ
แก่ตน

* การอุทธรณ์ กรณีถูกลงโทษทางวินัย 5 สถาน
เท่านั้น (การร้องทุกข์ไม่เกี่ยว)

การอุทธรณ์โทษไม่ร้ายแรง และโทษร้ายแรง

การอุทธรณ์ (โทษไม่ร้ายแรง)

โทษภาคทัณฑ์ , ตัดเงินเดือน , ลดขั้นเงินเดือน

- ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา
- ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

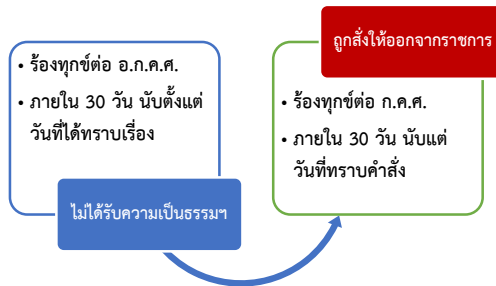
การอุทธรณ์ (โทษร้ายแรง)

โทษปลดออก , ไล่ออก

- ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.ค.ศ. (ผู้มีวิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ อุทธรณ์ต่อ ก.ค.ศ. เท่านั้น)
- ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง
- ก.ค.ศ. พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 90 วัน

การร้องทุกข์

การร้องทุกข์ต้องทำเป็นหนังสือยื่น อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ ก.ค.ศ. แล้วแต่กรณี สามารถทำได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้

เมื่อไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจ เนื่องจากการกระทำของผู้บังคับบัญชา หรือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

- ให้มีสิทธิร้องทุกข์ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา
- ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบเรื่อง

เมื่อถูกสั่งออกจากราชการ

- ให้มีสิทธิร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ.
- ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

กรณีได้รับการวินิจฉัย

กรณีได้รับการวินิจฉัยร้องทุกข์ของ อ.ก.ค.ศ. เขต พื้นที่การศึกษา (ไม่ใช่สั่งให้ออกจากราชการ)

- เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมให้ร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ.
- มติ ก.ค.ศ. เป็นที่สิ้นสุด

กรณีได้วินิจฉัยอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ (กรณีสั่งให้ ออกจากราชการ)

- เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมให้ผู้ผู้นั้นยอมมีสิทธิที่จะฟ้องร้องคดีต่อศาลปกครอง
- การพิจารณาคดีศาลปกครอง ถือเป็นที่สุด

คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม

ความหมายของคุณธรรม

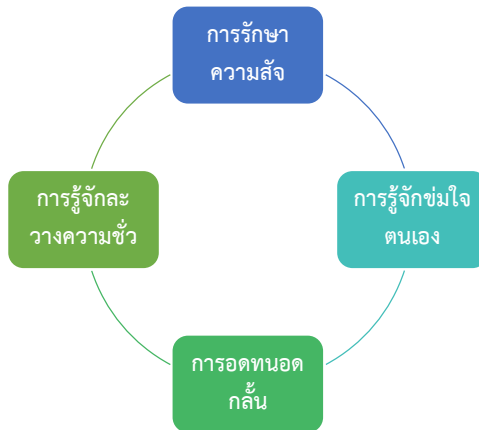
ตามราชบัณฑิตยสถาน (2525: 187) ได้ให้ความหมายของคุณธรรมไว้ว่า “**เป็นสภาพคุณงามความดี**”

คาร์เตอร์ วี. กู๊ด (Carter V. Good. 1973 : 641) ให้ความหมายคุณธรรมไว้ว่า คุณธรรม คือ คุณลักษณะที่ดีงาม หรือพฤติกรรมที่ปฏิบัติจนเป็นนิสัย และการที่บุคคลได้กระทำตามความคิดและมาตรฐานของสังคมในทางความประพฤติและจริยธรรม

การเป็นครูที่ดีนั้น จึงไม่ใช่มีความรู้อย่างเดียว แต่จะต้องมีคุณธรรมควบคู่ไปด้วย

หลักธรรมสำหรับครู

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทานหลัก
คุณธรรมสำหรับคนไทยในพระราชพิธีบวงสรวง
สมเด็จพระบูรพมหากษัตริยาธิราชเจ้า ณ ท้อง
สนามหลวง วันจันทร์ที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2525
ทั้งนี้เพื่อยึดถือปฏิบัติ มีอยู่ 4 ประการ คือ

ประการแรก คือ การรักษาความสัตย์ ความจริงใจต่อ
ตัวเองที่จะประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์และ
เป็นธรรม

ประการที่สอง คือ การรู้จักข่มใจตนเอง ฝึกใจตนเอง
ให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความสัจความดีนั้น

ประการที่สาม คือ การอดทนอดกลั้น และอดออมที่
จะไม่ประพฤติล่วงความสัจ สัจจิต ไม่ว่าจะด้วยเหตุ
ประการใด

ประการที่สี่ คือ การรู้จักละวางความชั่ว ความสุจริต
และรู้จักสละประโยชน์ส่วนน้อยของตนเพื่อประโยชน์
ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง

คุณธรรมทั้ง 4 ประการนี้จะช่วยให้
ประเทศชาติบังเกิดความสุข ร่มเย็น โดยเฉพาะผู้ที่
เป็นครู จำเป็นต้องยึดถือปฏิบัติเพื่อประโยชน์ของ
ตนเองและผู้อื่น

ธรรมโลกบาล

ธรรมโลกบาล หมายถึง ธรรมที่คุ้มครองโลก ที่ใช้ปกครอง ควบคุมจิตใจมนุษย์ไว้ให้อยู่ในความดีมิให้ละเมิดศีลธรรม ร่วมกันด้วยความสงบสุขไม่เดือดร้อน สับสน วุ่นวาย ซึ่งประกอบด้วย 2 ประการ คือ

ธรรม
โลกบาล

- หิริ = ความละอายแก่ใจ
- โอตตัปปะ = ความเกรงกลัวต่อบาป

หิริ ได้แก่ ความละอายแก่ใจตนเองในการทำความชั่ว
โอตตัปปะ ได้แก่ ความเกรงกลัวบาป เกรงกลัวต่อการทำความชั่วและผลของกรรมชั่วที่ได้กระทำขึ้น

ธรรมที่ทำให้งาม

ธรรมที่ทำให้งาม ประกอบด้วย 2 ประการ คือ

ธรรมที่ทำให้
งาม

- ขันติ = ความอดทน
- โสรจจะ = ความสงบเสงี่ยม

ขันติ ได้แก่ ความอดทนต่อความทุกข์ต่อความลำบาก ต่อความโกรธ ความหนักเอาเบาสู้อเพื่อให้บรรลุ จุดหมายที่ดีงาม

โสรจจะ ได้แก่ ความสงบเสงี่ยม ความมีอัธยาศัย งดงาม รักความประณีต และรักษาอากัปกริยาให้ เหมาะสมเรียบร้อย เป็นลักษณะอาการที่ต่อเนื่องจากความมีขันติ

อิทธิบาท 4

อิทธิบาท 4 คือคำสอนที่ทำให้คนเราประสบ
ความสำเร็จ

ฉันทะ คือ ความพอใจในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด

วิริยะ คือ ความขยันหมั่นเพียรและอดทน

จิตตะ คือ ความตั้งใจที่จะทำงานให้สำเร็จ

วิมังสา คือ ความคิดพิจารณาไตร่ตรองหาเหตุผลใน
สิ่งที่ทำอยู่เสมอโดยทำในสิ่งที่เราคิดว่าทำแล้วได้ผลดี

สังคหวัตถุ 4

สังคหวัตถุ 4 คือ หลักธรรมที่เป็นเครื่อง ยึดเหนี่ยวใจ
ของผู้อื่น

ทาน คือการให้สิ่งที่ควรให้

ปิยวาจา การพูดจาด้วยถ้อยคำไพเราะน่าฟังพูดในสิ่ง
ที่เป็นคุณประโยชน์

อัถถจริยา ประพฤติประโยชน์แก่ผู้อื่น และแก่ตนเอง

สมานัตตตา ประพฤติตนให้เสมอต้นเสมอปลาย ไม่
ถือตัว

พรหมวิหาร 4

พรหมวิหาร 4 คือ ธรรมประจำใจของผู้ประเสริฐ
หรือผู้มีจิตใจยิ่งใหญ่ดุจพระพรหมได้แก่

เมตตา หมายถึง ความรักใคร่ปรารถนาดีต้องการให้
ผู้อื่นเป็นสุข

กรุณา หมายถึง ความสงสารคิดปรารถนาจะช่วยให้
ผู้อื่นพ้นจากทุกข์

มุทิตา หมายถึง การพลอยยินดีชื่นชมโสมนัสเมื่อผู้อื่น
ได้ดีมีความสุข

อุเบกขา หมายถึง ความตั้งมั่นแห่งจิตใจ ไม่หวั่นไหว
ในสุขทุกข์ของตนและผู้อื่นที่เราไม่สามารถช่วยได้

ฆราวาสธรรม 4

ฆราวาสธรรม 4 เป็น ธรรมของผู้ครองเรือน
ประกอบด้วย

สัจจะ ความซื่อสัตย์ต่อกัน

ทมะ ความฝึกลงปรับปรุงตนให้รู้จักข่มใจ ควบคุม
อารมณ์ควบคุมตนเองและปรับตัวให้เข้ากับงานและ
สิ่งแวดล้อม

ขันติ ความอดทนต่อการปฏิบัติงานตามหน้าที่

จาคะ ความเสียสละเผื่อแผ่ แบ่งปัน มีน้ำใจ

มรรค 8

มรรค 8 หมายถึง ทางปฏิบัติเพื่อความพ้นทุกข์ เพื่อ
แก้ปัญหาวีรติและปัญหาสังคม หรือ เป็นทางปฏิบัติ
สายกลาง 8 อย่าง คือ

- สัมมาทิฏฐิ
- สัมมาสังกัปปะ
- สัมมาวาจา
- สัมมากัมมันตะ
- สัมมาอาชีวะ
- สัมมาวายามะ
- สัมมาสติ
- สัมมาสมาธิ

1. สัมมาทิฏฐิ คือ ความเห็นชอบ เช่น เห็นว่าทำดี
ย่อมได้ดีทำชั่วย่อมได้ผลชั่ว

2. สัมมาสังกัปปะ คือ ความดำริชอบ เช่น การดำริ
ออกจากกาม ไม่มัวเมาในรูป รส กลิ่น เสียง และ
สัมผัส

3. สัมมาวาจา คือ การเจรจาชอบ เช่น เว้นจากการพูดเท็จ พูดส่อเสียด พูดคำหยาบ และพูดเพื่อเจ้อ การพูดและวิธีพูดของครู มีผลต่อความรู้สึกรัก และจิตใจของนักเรียนเสมอ ดังนั้น ครูควรพูดด้วยความจริงใจอ่อนโยนให้นักเรียนเกิดความเคารพนับถือ

4. สัมมากัมมันตะ คือ การกระทำชอบ เป็นการทำงานที่ปราศจากโทษทั้งปวง เช่น ไม่ฆ่าสัตว์ไม่ลักทรัพย์และไม่ประพฤตินิดประเวณีเป็นต้น ครูต้องกระทำการเหล่านี้ด้วยความอดทน ซื่อสัตย์และรอบคอบ

5. สัมมาอาชีวะ คือ การเลี้ยงชีวิตชอบ ไม่ทำมาหากินในทางที่ผิด ศีลธรรมและผิดกฎหมาย ธรรมข้อนี้สำหรับครูคือ ไม่เบียดเบียนเวลาสอนไปทำอาชีพอย่างอื่น หรือรู้จักใช้เวลาว่างเพื่อค้นหาความรู้เพื่อใช้ในการสอน

6. สัมมาวายามะ คือ ความเพียรพยายามชอบ เป็นการเพียรพยายามมิให้ความชั่วเกิด เพียรละความชั่ว เพียรกระทำความดีและรักษาความดี

7. สัมมาสติ คือ ความระลึกชอบ เป็นการระลึกในสิ่งที่เป็นบุญเป็นกุศลต่างๆ ครูผู้ระลึกชอบย่อมเป็นครูผู้มีสติไม่เสียดิและอยู่ในทำนองคลองธรรมและไม่นอกถิ่นนอกทาง

8. สัมมาสมาธิ คือ ความตั้งใจชอบ เป็นความตั้งใจให้มีอารมณ์สงบระงับโลก โกรธ หลง ทั้งปวง

ทศพิธราชธรรม

ทศพิธราชธรรม หรือ ราชธรรม 10 หมายถึง หลักธรรมสำหรับพระราชานักบริหาร และผู้ทำหน้าที่ปกครองคนอื่น เช่น ครูอาจารย์เป็นต้น ทศพิธราชธรรม มี 10 อย่าง คือ

- 1. ทาน
- 2. ศีล
- 3. บริจาคะ
- 4. อาชวะ
- 5. มัททวะ
- 6. ตบะ
- 7. อักโกธะ
- 8. อวิหิงสา
- 9. ชันติ
- 10. อวิโรธนะ

1. ทาน คือ การให้การสละทรัพย์สินของช่วยเหลือ

2. ศีล คือ ความประพฤติเรียบร้อยทางกาย วาจา

- 3. บริจาคะ** คือ การเสียสละความสุขของตน เพื่อประโยชน์สุขของผู้อื่น
- 4. อาชวะ** คือ ความซื่อตรง มีความจริงใจ ปฏิบัติงานด้วยความสุจริต
- 5. มัททวะ** คือ ความสุภาพอ่อนโยน มีอัธยาศัยงดงาม
- 6. ตบะ** คือ การระงับยับยั้งมิให้กิเลสเข้าครอบงำ มีความเป็นอยู่ธรรมดา
- 7. อักโธระ** คือ ความไม่โกรธไม่ลุแก่อำนาจความโกรธ มีเมตตา ประจําใจ
- 8. อวิหิงสา** คือ ความไม่เบียดเบียน ไม่บีบบังคับกดขี่ ไม่หลงระเริงอำนาจ
- 9. ขันติ** คือ ความอดทนต่อความยากลำบาก ต่อคำขู่ข่มและเยาะเย้ยต่าง ๆ
- 10. อวิโรธนะ** คือ ความไม่ประพฤตินิन्दธรรม ไม่วุ่นไหวต่อลาภยึดมั่นอยู่ในธรรม

จริยธรรม

ความหมายของจริยธรรม

จริยธรรม(Ethics) มาจากคำว่า จริยະ+ธรรม

จริยະ หมายถึง ความประพฤติหรือกริยาที่ควร
ประพฤติปฏิบัติ

ธรรมะ หมายถึง คุณความดี

เมื่อนำสองคำมารวมกันจึงหมายถึง **ความ**

ประพฤที่ดีงาม

จริยธรรมของครู หมายถึง ความประพฤติการกระทำ
ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดอันถูกต้องดีงามที่ครูควร
ประพฤติปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองแก่
ตนเองและลูกศิษย์เพื่อนร่วมงานและบุคคลทั่วไป

จริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพครู มีดังนี้

1. จริยธรรมต่อตนเอง ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี
2. จริยธรรมต่อบุตรีธิดา เลี้ยงดูบุตรให้มีความสุขเหมาะสมกับฐานะตนเอง
3. จริยธรรมต่อภริยาหรือสามี ซื่อสัตย์ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน
4. จริยธรรมต่อบิดามารดา ตอบแทนพระคุณท่าน เลี้ยงดูท่านให้สุขสบาย

5. จริยธรรมต่อลูกศิษย์ ให้ความรักต่อลูกศิษย์
เหมือนกับบุตรของตน

6. จริยธรรมต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ
เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ

ค่านิยม

ค่านิยม คือ ความนิยมในสิ่งที่มีค่าควรแก่การปกป้องคุ้มครองป้องกันดูแลรักษาไว้ให้มั่นคง ดำรงอยู่ให้เจริญรุ่งเรืองสืบไป เพื่อประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม

ค่านิยมของสังคม (Social Value) หมายถึง สิ่งที่สังคมยกย่องว่าเป็นสิ่งที่ดี สมควรที่สมาชิกในสังคมจะต้องกระทำ เป็นเป้าหมายที่สังคมอยากให้มี อยากให้เป็นค่านิยม คือ รูปแบบความคิดของคนสังคมที่จะพิจารณาตัดสินว่าสิ่งใดมีคุณค่า มีประโยชน์ถูกต้องหรือเหมาะสม ซึ่งสมาชิกในสังคมควรจะยึดถือเพื่อเป็นแนวประพฤติปฏิบัติ ค่านิยมของสังคมถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เพราะมีการเรียนรู้ ปลูกฝัง และถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง ค่านิยมเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ตามกาลสมัย

ค่านิยมที่สำคัญของสังคมไทย

1. การเคารพเทิดทูนพระมหากษัตริย์
2. การนับถือและให้ความสำคัญต่อพระพุทธศาสนา
3. การเคารพผู้มีอาวุโส
4. ความซื่อสัตย์สุจริต

ค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ

1. การพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียรมีความรับผิดชอบ
2. การประหยัด อดออม
3. การมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย
4. การปฏิบัติตามคุณธรรมทางศาสนา
5. ความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ค่านิยมครู

ค่านิยมที่ครูควรยึดถือ

แนวคิดหรือความประพฤติอันดีงามที่ครูควรยึดถือเป็นหลักประจำใจ และปฏิบัติตามสิ่งที่ได้ยึดถือ นั้นเป็นประจำ

ตัวอย่าง

การพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร มีความรับผิดชอบ มีวินัย ประหยัด ปฏิบัติตามศีล 5 ซื่อสัตย์ สุจริต ยุติธรรม เสียสละ กล้าหาญ รักสุขภาพ มีประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ค่านิยมที่ครูไม่ควรยึดถือ

สิ่งที่ครูไม่ควรจะยึดถือประจำใจ เพราะเห็นว่าไม่มีความสำคัญต่อชีวิตความเป็นครู และการประกอบวิชาชีพการงานของครู

ตัวอย่าง

การฟุ่มเฟือย แสวงหาโชค สนุกสนาน ทำตัวตามสบาย ใช้สิ่งเสพติดมีนเมา ยกย่องผู้ประพฤติผิด คุณธรรมให้เป็นบุคคลสำคัญ

ค่านิยมไทย 12 ประการ

ค่านิยมหลักของคนไทย ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) (15ก.ค. 2557) มีดังนี้

1. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน
3. กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
4. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม
5. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทย
6. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์
7. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย

8. มีระเบียบ วินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
9. มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ
10. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
11. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ
12. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

มาตรฐานวิชาชีพครู

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา
พ.ศ.2546 ส่วนที่ 5 การประกอบวิชาชีพควบคุม

มาตรา 48 ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตต้องประพฤติตน
ตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพตามที่
กำหนดในข้อบังคับของคุรุสภา

มาตรา 49 ให้มีข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ
ประกอบด้วย

1. มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ
2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน
3. มาตรฐานการปฏิบัติตน

มาตรา 50 มาตรฐานการปฏิบัติตน เป็นจรรยาบรรณวิชาชีพครู
มี 5 ด้าน 9 ข้อ

ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556

“วิชาชีพ” หมายความว่า วิชาชีพทางการศึกษาที่ทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ รวมทั้งการรับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาในสถานศึกษา ปฐมวัย ขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญา ทั้งของรัฐและเอกชน และการบริหารการศึกษานอกสถานศึกษาในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ตลอดจนการสนับสนุนการศึกษา ให้บริการหรือปฏิบัติงาน เกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงาน การศึกษาต่าง ๆ

“มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา” หมายความว่า
ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ และคุณภาพที่พึง
ประสงค์ ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งผู้
ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องประพฤติปฏิบัติ
ตาม ประกอบด้วย มาตรฐานความรู้และ
ประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงานและ
มาตรฐานการปฏิบัติตน

“มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ”
หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้และ
ประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ หรือการจัด
การศึกษา ซึ่งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา
ต้องมีเพียงพอที่สามารถนำไปใช้ ในการประกอบ
วิชาชีพได้

“มาตรฐานการปฏิบัติงาน” หมายความว่า
 ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือการแสดงผล
 พฤติกรรมการปฏิบัติงานและการพัฒนางาน ซึ่งผู้
 ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตามเพื่อให้
 เกิดผลตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายการเรียนรู้
 หรือการจัดการศึกษา รวมทั้งต้องฝึกฝนให้ มีทักษะ
 หรือความชำนาญสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

“มาตรฐานการปฏิบัติตน” หมายความว่า
 จรรยาบรรณของวิชาชีพที่กำหนดขึ้นเป็นแบบแผนใน
 การประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา
 ต้องปฏิบัติตาม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ
 ชื่อเสียง และฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการ
 ศึกษาให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้รับบริการและสังคม
 อันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ

มาตรฐานวิชาชีพครู

ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน คือ

1. มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ
2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน
3. มาตรฐานการปฏิบัติตน (* เป็นจรรยาบรรณ ของวิชาชีพ)

หมวด 1

มาตรฐานความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพ

ผู้ประกอบวิชาชีพครู ต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาทางการศึกษา หรือเทียบเท่าหรือมีคุณวุฒิอื่นที่ครุสภารับรอง โดยมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ดังต่อไปนี้

มาตรฐานความรู้ (มี 11 ข้อ)

1. ความเป็นครู
2. ปรัชญาการศึกษา
3. ภาษาและวัฒนธรรม
4. จิตวิทยาสำหรับครู
5. หลักสูตร
6. การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
9. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

10. การประกันคุณภาพการศึกษา
11. คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ

มาตรฐานด้านประสบการณ์วิชาชีพ

ผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด

การฝึกปฏิบัติวิชาชีพ
ระหว่างเรียน

การปฏิบัติการสอนใน
สถานศึกษาใน
สาขาวิชาเฉพาะ

1. การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน
2. การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

หมวด 2

มาตรฐานการปฏิบัติงาน

ผู้ประกอบวิชาชีพครู ต้องมีมาตรฐานการปฏิบัติงานดังต่อไปนี้

1. ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเพื่อพัฒนาวิชาชีพครูให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
2. ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้เรียน
3. มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เติบโตเต็มตามศักยภาพ
4. พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้จริงในชั้นเรียน
5. พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์โดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน

7. รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ
8. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน
9. ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์
10. ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์
11. แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา
12. สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

หมวด 3

มาตรฐานการปฏิบัติตน

ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมี
มาตรฐานการปฏิบัติตนตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วย
จรรยาบรรณของวิชาชีพ

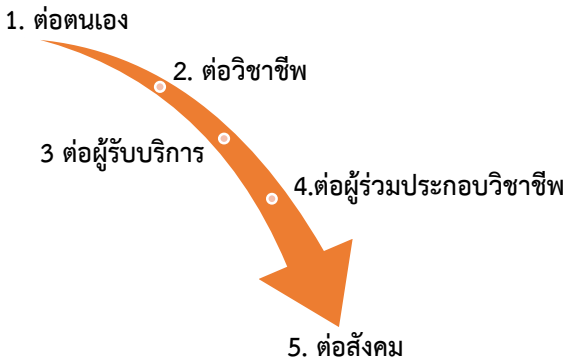
จรรยาบรรณวิชาชีพครู

ข้อบังคับคุรุสภา

ว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556

“จรรยาบรรณของวิชาชีพ” หมายความว่า
 มาตรฐานการปฏิบัติตนที่กำหนดขึ้นเป็นแบบแผน
 ในการประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการ
 ศึกษาต้องปฏิบัติตาม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติ
 คุณชื่อเสียงและฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการ
 ศึกษาให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้รับบริการและสังคม
 อันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ

จรรยาบรรณของวิชาชีพ มี 5 ด้าน 9 ข้อ ดังนี้

1. จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อที่ 1 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

2. จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อที่ 2 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรักศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ

3. จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

ข้อที่ 3 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรักเมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า

ข้อที่ 4 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัย

ที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อที่ 5 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ

ข้อที่ 6 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์ และผู้รับบริการ

ข้อที่ 7 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่ โดยมีขอบ

4. จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

ข้อที่ 8 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พึงช่วยเหลือ
 เกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์
 โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่
 คณะ

5. จรรยาบรรณต่อสังคม

ข้อที่ 9 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พึงประพฤติ
 ปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจ
 สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม
 รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และยึดมั่นในการ
 ปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
 ทรงเป็นประมุข

ข้อบังคับคุรุสภา
ว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณ
ของวิชาชีพ พ.ศ. 2550

พฤติกรรมที่
พึงประสงค์

พฤติกรรมที่
ไม่พึงประสงค์

ส่วนที่ 1

จรรยาบรรณต่อตนเอง

ครูต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้าน วิชาชีพ บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนา ทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ โดยต้องประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบ แผนพฤติกรรม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(ก) พฤติกรรมที่พึงประสงค์

1. ประพฤติตนเหมาะสมกับสถานภาพและเป็นแบบอย่างที่ดี
2. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตตามประเพณี และวัฒนธรรมไทย
3. ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จอย่างมีคุณภาพ ตามเป้าหมายที่กำหนด
4. ศึกษา หาความรู้ วางแผนพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และสะสมผลงานอย่างสม่ำเสมอ

5. ค้นคว้า แสวงหา และนำเทคนิคด้านวิชาชีพที่พัฒนาและก้าวหน้าเป็นที่ยอมรับมาใช้แก่ศิษย์และผู้รับบริการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์

(ข) พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

1. เกี่ยวข้องกับอบายมุขหรือเสพสิ่งเสพติดจนขาดสติหรือแสดงกิริยาไม่สุภาพเป็นที่น่ารังเกียจในสังคม
2. ประพฤติผิดทางชู้สาวหรือมีพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศ
3. ขาดความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ จนเกิดความเสียหายในการปฏิบัติงานตามหน้าที่
4. ไม่รับรู้หรือไม่แสวงหาความรู้ใหม่ๆ ในการจัดการเรียนรู้ และการปฏิบัติหน้าที่
5. ขัดขวางการพัฒนาองค์การจนเกิดผลเสียหาย

ส่วนที่ 2

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ครูต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ โดยต้องประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(ก) พฤติกรรมที่พึงประสงค์

1. แสดงความชื่นชมและศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพ
2. รักษาชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ
3. ยกย่องและเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานในวิชาชีพให้สาธารณชนรับรู้
4. อุทิศตนเพื่อความก้าวหน้าของวิชาชีพ
5. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต ตามกฎ ระเบียบ และแบบแผนของทางราชการ
6. เลือกลงใช้หลักวิชาที่ถูกต้อง สร้างสรรค์เทคนิควิธีการใหม่ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพ

7. ใช้องค์ความรู้หลากหลายในการปฏิบัติหน้าที่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกในองค์การ
8. เข้าร่วมกิจกรรมของวิชาชีพหรือองค์กรวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์

(ข) พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

1. ไม่แสดงความภาคภูมิใจในการประกอบวิชาชีพ
2. ดุหมิ่น เหยียดหยาม ให้ร้ายผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ศาสตร์ในวิชาชีพ หรือองค์กรวิชาชีพ
3. ประกอบการงานอื่นที่ไม่เหมาะสมกับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา
4. ไม่ซื่อสัตย์สุจริต ไม่รับผิดชอบ หรือไม่ปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ หรือแบบแผนของทางราชการจน ก่อให้เกิดความเสียหาย
5. คัดลอกหรือนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน
6. ใช้หลักวิชาการที่ไม่ถูกต้องในการปฏิบัติวิชาชีพ ส่งผลให้ศิษย์หรือผู้รับบริการเกิดความเสียหาย

7. ใช้ความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ หรืออาศัยองค์กร
วิชาชีพแสวงหาประโยชน์เพื่อตนเองหรือผู้อื่นโดยมิ
ชอบ

ส่วนที่ 3

จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

ครูต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้
 กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่
 โดยเสมอหน้า ครูต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ
 และนิสัย ที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์และผู้รับบริการตาม
 บทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถด้วยความ
 บริสุทธิ์ใจ ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี
 ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ ครูต้องไม่กระทำตน
 เป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ
 อารมณ์และสังคมของศิษย์และผู้รับบริการ และครู
 ต้องให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค โดยไม่
 เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่ง
 หน้าที่โดยมิชอบโดยต้องประพฤติและละเว้นการ
 ประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(ก) พฤติกรรมที่พึงประสงค์

1. ให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือศิษย์และผู้รับบริการด้วยความเมตตากรุณาอย่างเต็มกำลังความสามารถและเสมอภาค
2. สนับสนุนการดำเนินงานเพื่อปกป้องสิทธิเด็กเยาวชน และผู้ด้อยโอกาส
3. ตั้งใจ เสียสละ และอุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ศิษย์และผู้รับบริการได้รับการพัฒนาตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของแต่ละบุคคล
4. ส่งเสริมให้ศิษย์และผู้รับบริการสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่ออุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้อย่างหลากหลาย
5. ให้ศิษย์และผู้รับบริการ มีส่วนร่วมวางแผนการเรียนรู้ และเลือกวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมกับตนเอง

6. เสริมสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ศิษย์และผู้รับบริการด้วยการรับฟังความคิดเห็นยกย่อง ชมเชย และให้กำลังใจอย่างกัลยาณมิตร

(ข) พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

1. ลงโทษศิษย์อย่างไม่เหมาะสม
2. ไม่ใส่ใจหรือไม่รับรู้ปัญหาของศิษย์หรือผู้รับบริการ จนเกิดผลเสียหายต่อศิษย์หรือผู้รับบริการ
3. ดุหมิ่นเหยียดหยามศิษย์หรือผู้รับบริการ
4. เปิดเผยความลับของศิษย์หรือผู้รับบริการ เป็นผลให้ได้รับความอับอายหรือเสื่อมเสียชื่อเสียง
5. จุจใจ โน้มน้าว ยุยงส่งเสริมให้ศิษย์หรือผู้รับบริการ ปฏิบัติขัดต่อศีลธรรมหรือกฎระเบียบ
6. ชักชวน ใช้ จ้าง วานศิษย์หรือผู้รับบริการให้จัดซื้อ จัดหาสิ่งเสพติด หรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับอบายมุข
7. เรียกร้องผลตอบแทนจากศิษย์หรือผู้รับบริการในงานตามหน้าที่ที่ต้องให้บริการ

ส่วนที่ 4

จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ โดยพึงประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรมที่ตั้งตัวอย่างต่อไปนี้

(ก) พฤติกรรมที่พึงประสงค์

1. เสียสละ เอื้ออาทร และให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ
2. มีความรัก ความสามัคคี และร่วมใจกันผนึกกำลังในการพัฒนาการศึกษา

(ข) พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

1. ปิดบังข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงาน จนทำให้เกิดความเสียหายต่องานหรือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ
2. ปฏิเสธความรับผิดชอบ โดยตำหนิ ให้ร้ายผู้อื่นในความบกพร่องที่เกิดขึ้น

3. สร้างกลุ่มอิทธิพลภายในองค์กรหรือกลั่นแกล้งผู้ร่วมประกอบวิชาชีพให้เกิดความเสียหาย
4. เจตนาให้ข้อมูลเท็จทำให้เกิดความเข้าใจผิดหรือเกิดความเสียหายต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ
5. วิพากษ์ วิจาร์ณผู้ร่วมประกอบวิชาชีพในเรื่องที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือแตกความสามัคคี

ส่วนที่ 5

จรรยาบรรณต่อสังคม

ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และ พัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิ ปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยพึงประพฤติและ ละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรม ดัง ตัวอย่างต่อไปนี้

(ก) พฤติกรรมที่พึงประสงค์

1. ยึดมั่น สนับสนุน และส่งเสริมการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. นำภูมิปัญญาท้องถิ่นและศิลปวัฒนธรรมมาเป็น ปัจจัยในการจัดการศึกษาให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
3. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ศิษย์เกิดการเรียนรู้และ สามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

4. เป็นผู้นำในการวางแผนและดำเนินการเพื่ออนุรักษ์
สิ่งแวดล้อมพัฒนาเศรษฐกิจภูมิปัญญาท้องถิ่น และ
ศิลปวัฒนธรรม

(ข) พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

1. ไม่ให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนกิจกรรมของชุมชน
ที่จัดเพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาทั้งทางตรงหรือ
ทางอ้อม
2. ไม่แสดงความเป็นผู้นำในการอนุรักษ์หรือพัฒนา
เศรษฐกิจ สังคม ศาสนาศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา
หรือสิ่งแวดล้อม
3. ไม่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการอนุรักษ์หรือ
พัฒนาสิ่งแวดล้อม
4. ปฏิบัติตนเป็นปฏิปักษ์ต่อวัฒนธรรมอันดีงามของ
ชุมชนหรือสังคม

สมรรถนะวิชาชีพ

สมรรถนะครู สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น
พื้นฐาน ประกอบด้วย

สมรรถนะหลัก

สมรรถนะ

ประจำสายงาน

1. สมรรถนะหลัก (มี 5 สมรรถนะ)

1. การมุ่งผลสัมฤทธิ์
2. การบริการที่ดี
3. การพัฒนาตนเอง
4. การทำงานเป็นทีม
5. จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2. สมรรถนะประจำสายงาน (มี 6 สมรรถนะ)

1. การออกแบบการเรียนรู้
2. การพัฒนาผู้เรียน
3. การบริหารจัดการชั้นเรียน
4. การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
5. ภาวะผู้นำครู
6. การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

สมรรถนะหลัก (Core Competency)

สมรรถนะที่ 1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Working Achievement Motivation) หมายถึง ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีคุณภาพ ถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีการวางแผน กำหนดเป้าหมาย ติดตาม

ประเมินผลการปฏิบัติงาน และปรับปรุงพัฒนา
ประสิทธิภาพและผลงานอย่างต่อเนื่อง

สมรรถนะที่ 2 การบริการที่ดี (Service Mind)

หมายถึง ความตั้งใจและความเต็มใจในการให้บริการ
และการปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพอย่าง
ต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ

สมรรถนะที่ 3 การพัฒนาตนเอง (Self-

Development) หมายถึง การศึกษาค้นคว้า หา
ความรู้ ติดตามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้
ใหม่ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ มีการสร้างองค์ความรู้
และนวัตกรรม เพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนางาน

สมรรถนะที่ 4 การทำงานเป็นทีม (Team Work)

หมายถึง การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุน

เสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน แสดงบทบาทการเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อสร้างและดำรงสัมพันธ์ภาพของสมาชิก ตลอดจนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

สมรรถนะที่ 5 จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู (Teacher's Ethics and Integrity) หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคม เพื่อสร้างความศรัทธาในวิชาชีพครู

สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency)

สมรรถนะที่ 1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (Curriculum and Learning Management) หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรการออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยี และ

การวัด ประเมินผล การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน
อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

สมรรถนะที่ 2 การพัฒนาผู้เรียน (Student Development) หมายถึง ความสามารถในการ
ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิต
สุขภาพกาย และสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย
ความภูมิใจในความเป็นไทย การจัดระบบดูแล
ช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

สมรรถนะที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom Management) หมายถึง การจัด
บรรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและ
เอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา การกำกับดูแลชั้น
เรียนรายชั้น/รายวิชา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมี
ความสุข และความปลอดภัยของผู้เรียน

สมรรถนะที่ 4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Analysis & Synthesis & Classroom Research) หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์องค์กรหรืองานในภาพรวมและดำเนินการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบ

สมรรถนะที่ 5 ภาวะผู้นำครู (Teacher Leadership) หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคล และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนโดยปราศจากการใช้อิทธิพลของ

ผู้บริหารสถานศึกษา ก่อให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้
เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ

**สมรรถนะที่ 6 การสร้างความสัมพันธ์และความ
ร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้
(Relationship & Collaborative – Building
for Learning Management) หมายถึง การ
ประสานความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ที่ดี และ
เครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่นๆ ทั้ง
ภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริม
การจัดการเรียนรู้**

ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา

เรื่อง สาระความรู้ สมรรถนะและประสบการณ์

วิชาชีพของผู้ประกอบการวิชาชีพครู

ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา

และศึกษานิเทศก์

ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ

พ.ศ. 2556

หมวด ๑

ผู้ประกอบการวิชาชีพครู

สาระความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบ
วิชาชีพครูตาม มาตรฐานความรู้

1. ความเป็นครู
2. ปรัชญาการศึกษา
3. ภาษาและวัฒนธรรม
4. จิตวิทยาสำหรับครู
5. หลักสูตร
6. การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
9. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
10. การประกันคุณภาพการศึกษา
11. คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ
12. การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน
13. การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู ประกอบด้วย

(ก) สารความรู้

1. ภาษาไทยสำหรับครู
2. ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ สำหรับครู
3. เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับครู

(ข) สมรรถนะ

1. สามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง
2. สามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง
3. สามารถใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน

2.การพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย

(ก) สารความรู้

1. ปรัชญา แนวคิดทฤษฎี การศึกษา
2. ประวัติ ความเป็นมาและระบบการจัดการศึกษา
ไทย
3. วิสัยทัศน์และแผนพัฒนาการศึกษาไทย
4. ทฤษฎีหลักสูตร
5. การพัฒนาหลักสูตร
6. มาตรฐานและมาตรฐานช่วงชั้นของหลักสูตร
7. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
8. ปัญหาและแนวโน้มในการพัฒนาหลักสูตร

(ข) สมรรถนะ

1. สามารถวิเคราะห์หลักสูตร
2. สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรได้อย่าง
หลากหลาย

3. สามารถประเมินหลักสูตรได้ทั้งก่อนและหลังการใช้หลักสูตร
4. สามารถจัดทำหลักสูตร

3.การจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

(ก) สารความรู้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้และการสอน
2. รูปแบบการเรียนรู้และการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
3. การออกแบบและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
4. การบูรณาการเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้
5. การบูรณาการการเรียนรู้แบบเรียนรวม
6. เทคนิคและวิทยาการจัดการเรียนรู้
7. การใช้และการผลิตสื่อและการพัฒนานวัตกรรมในการเรียนรู้
8. การจัดการเรียนรู้แบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

9. การประเมินผลการเรียนรู้

(ข) สมรรถนะ

1. สามารถนำประมวลรายวิชามาจัดทำแผนการเรียนรู้อย่างภาคและตลอดภาค
2. สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
3. สามารถเลือกใช้พัฒนาและสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและจำแนกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการประเมินผล

4.จิตวิทยาสำหรับครู ประกอบด้วย

(ก) สารระควมรู้

1. จิตวิทยาพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการมนุษย์
2. จิตวิทยาการศึกษา

3. จิตวิทยาการแนะแนวและให้คำปรึกษา

(ข) สมรรถนะ

1. เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน
2. สามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้และพัฒนาได้ตามศักยภาพของตน
3. สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
4. สามารถส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

5. การวัดและประเมินผลการศึกษา ประกอบด้วย

(ก) สาระความรู้

1. หลักการและเทคนิคการวัดและประเมินผลทางการศึกษา
2. การสร้างและการใช้เครื่องมือวัดผลและประเมินผลการศึกษา

3. การประเมินตามสภาพจริง
4. การประเมินจากแฟ้มสะสมงาน
5. การประเมินภาคปฏิบัติ
6. การประเมินผลแบบย่อยและแบบรวม

(ข) สมรรถนะ

1. สามารถวัดและประเมินผลได้ตามสภาพความเป็นจริง
2. สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และหลักสูตร

6. การบริหารจัดการในห้องเรียน ประกอบด้วย

(ก) สารความรู้

1. ทฤษฎีและหลักการบริหารจัดการ
2. ภาวะผู้นำทางการศึกษา
3. การคิดอย่างเป็นระบบ
4. การเรียนรู้วัฒนธรรมองค์กร

5. มนุษย์สัมพันธ์ในองค์กร
6. การติดต่อสื่อสารในองค์กร
7. การบริหารจัดการชั้นเรียน
8. การประกันคุณภาพการศึกษา
9. การทำงานเป็นทีม
10. การจัดทำโครงการทางวิชาการ
11. การจัดโครงการฝึกอาชีพ
12. การจัดโครงการและกิจกรรมเพื่อพัฒนา
13. การจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ
14. การศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชน

(ข) สมรรถนะ

1. มีภาวะผู้นำ
2. สามารถบริหารจัดการในชั้นเรียน
3. สามารถสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ
4. สามารถในการประสานประโยชน์

5. สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ

7. การวิจัยทางการศึกษา ประกอบด้วย

(ก) สารความรู้

1. ทฤษฎีการวิจัย
2. รูปแบบการวิจัย
3. การออกแบบการวิจัย
4. กระบวนการวิจัย
5. สถิติเพื่อการวิจัย
6. การวิจัยในชั้นเรียน
7. การฝึกปฏิบัติการวิจัย
8. การนำเสนอผลงานวิจัย
9. การค้นคว้าศึกษางานวิจัยในการพัฒนา
กระบวนการจัดการเรียนรู้
10. การใช้กระบวนการวิจัยในการแก้ปัญหา

11. การเสนอโครงการเพื่อทำวิจัย

(ข) สมรรถนะ

1. สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
2. สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน

8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทาง

การศึกษา ประกอบด้วย

(ก) สารความรู้

1. แนวคิดทฤษฎีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้
2. เทคโนโลยีและสารสนเทศ
3. การวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีและสารสนเทศ
4. แหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้

5. การออกแบบการสร้างการนำไปใช้การประเมิน และการปรับปรุงนวัตกรรม

(ข) สมรรถนะ

1. สามารถเลือกใช้ออกแบบสร้างและปรับปรุง นวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี
2. สามารถพัฒนาเทคโนโลยี และสารสนเทศเพื่อให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี
3. สามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

9. ความเป็นครู ประกอบด้วย

(ก) สารความรู้

1. ความสำคัญของวิชาชีพครู บทบาท หน้าที่ ภาระงานของครู
2. พัฒนาการของวิชาชีพครู
3. คุณลักษณะของครูที่ดี

4. การสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู
5. การเสริมสร้างศักยภาพและสมรรถภาพความเป็นครู
6. การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และการเป็นผู้นำทางวิชาการ
7. เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู
8. จรรยาบรรณของวิชาชีพครู
9. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

(ข) สมรรถนะ

1. รัก เมตตา และปรารถนาดี ต่อผู้เรียน
2. อุตุนและรับผิดชอบ
3. เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเป็นผู้นำทางวิชาการ
4. มีวิสัยทัศน์
5. ศรัทธาในวิชาชีพครู
6. ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

สาระการฝึกทักษะและสมรรถนะของผู้ประกอบ วิชาชีพครูตามมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ

10. การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน

ประกอบด้วย

(ก) สาระการฝึกทักษะ

1. การบูรณาการความรู้ทั้งหมดมาใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานศึกษา
2. ฝึกปฏิบัติ การวางแผนการศึกษาผู้เรียนโดยการสังเกตสัมภาษณ์รวบรวมข้อมูลและนำเสนอผลการศึกษา
3. มีส่วนร่วมกับสถานศึกษาในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรรวมทั้งการนำหลักสูตรไปใช้
4. ฝึกการจัดทำแผนการเรียนรู้ร่วมกับสถานศึกษา
5. ฝึกปฏิบัติการดำเนินการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยเข้าไปมีส่วนร่วมในสถานศึกษา

6. การจัดทำโครงการทางวิชาการ

(ข) สมรรถนะ

1. สามารถศึกษาและแยกแยะผู้เรียนได้ตามความแตกต่างของผู้เรียน
2. สามารถจัดทำแผนการเรียนรู้
3. สามารถฝึกปฏิบัติการสอนตั้งแต่การจัดทำแผนการสอน ปฏิบัติการสอนประเมินผลและปรับปรุง
4. สามารถจัดทำโครงการทางวิชาการ

11. การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชา

เฉพาะ ประกอบด้วย

(ก) สาระการฝึกทักษะ

1. การบูรณาการความรู้ทั้งหมดมาใช้ในการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา
2. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. การจัดกระบวนการเรียนรู้
4. การเลือกใช้การผลิตสื่อและนวัตกรรมที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้
5. การใช้เทคนิคและยุทธวิธีในการจัดการเรียนรู้
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
7. การทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียน
8. การนำผลการประเมินมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
9. การบันทึกและรายงานผลการจัดการเรียนรู้
10. การสัมมนาทางการศึกษา

(ข) สมรรถนะ

1. สามารถจัดการเรียนรู้ในสาขาวิชาเฉพาะ
2. สามารถประเมิน ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับศักยภาพ ของผู้เรียน
3. สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียน

4. สามารถจัดทำรายงานผลการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖
- ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖
- คู่มือ การดำเนินการทางวินัยข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- ค่านิยมของสังคมไทย
<http://armmanu.wikispaces.com/ค่านิยมของสังคมไทย>
- จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพครู Moral and Ethics in Teaching Profession CU 503 ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง รศ. รัตนาดี โชติกพนิช
- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547

- ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง สาระความรู้
และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหาร
สถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาตามมาตรฐาน
ความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ

ลิขสิทธิ์

คู่มือเตรียมสอบครูผู้ช่วย วิชา ความรู้ความเข้าใจ
เกี่ยวกับการประพจน์และการปฏิบัติของวิชาชีพครู
โดยเดชพงษ์ อุ่นชาติ ได้รับความคุ้มครองตาม
พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ห้ามทำซ้ำหรือดัดแปลง แจกจ่ายเผยแพร่ต่อ
สาธารณชน เสนอขาย ทำขาย ให้เช่า ฯลฯ
ตามที่กฎหมายกำหนด